

LIETUVA

Nr. 37

CHICAGO, ILL., PETNYCIA, 10 Rugsejo (September). 1897 m.

Metas V.

ENTERED AT THE CHICAGO, ILL. POST OFFICE AS SECOND CLASS MATTER.

The Lithuanian Weekly

LIETUVA

Published at Chicago, Ill., every Saturday.

Executes all kind of Job Printing and translating in Lithuanian, Polish and English languages.

Subscription \$2.00 per year.

All communications must be addressed to

A. OLSZEWSKI,
924 33rd St., Chicago, Ill.

Nedėlinis laikraštis

LIETUVA

Išsineša kas Subata Chicago, Ill.

Kaszuoja ant metų:

AMERIKOJE.....\$2.00

UŽMARE.....\$3.00

"Lietuvos" spaustuovė spausdina visokius Knigas, Konstitucijas ir visokius kitus druskus lietuviskais, lenkiskais ir angliskais. Darba atlieka gražiai, greitai ir pigiai.

Užrašant "Lietuvą" ir prisaukiant pinigų už ją, kaip ir su visais kitais reikais, visada reikia užrašyti šiuos adresus:

A. OLSZEWSKI,
924 33rd St., Chicago, Ill.

Politiszkos žinios.

Maskolija.

Išsaziavo Maskolijos caro sveciai: Wokietijos ciecorius ir Prancuzijos prezidentas Matomai Maskolijai pasisekė apmilyti akis abiejų svecių nors tuom tarpu, kadangi abudu daug žada laimės savo krasztui is atsilankymo Maskolijoj. Tuli prancuzski laikraszejai net pasitikti, per prisidėjimą Maskolijos, atgauti atgal nužudytas po kare 1871 m. Prancuzijos provincijos, apie ką net buvo iszistare, ir Prancuzijos ministru pirmsedis, p. Meline, bet už tai be mažo Wokietija nepareikalavo nuo jo isziteisinimo. Privatiskam žmogui ne jokia wiespatystė ne turi tesos uždrausti iszreikszti savo nuomones ir wilsa, tokios tiesos wienok neturi ne wieno kraszo ministeriai, jie už kiek wiena isztarą žodį atseko ne tik priesz sawo kraszo žmonias, bet ir priesz kaimynus.

Iz atsilankymo Wokietijos ciecorius ir Prancuzijos prezidento Maskolija wokiejo pasinudoti: Wokietija dabar tiki, kad Maskolija nedleis Prancuzijai pradėti su wokiejo aikare. Prancuzija wél pasitikti su Maskolijos pagalba atgauti nužulytas provincijas. Mat caras Mikalojus, nesizodamas ploszečių ant dwiejų pecių, prgawo abudu sawo sveciu: jis pakinké lygiai Wokietijai, kaip ir Prancuzijai sawo wežimą, nieko jiems isz sawo puoės ne duodamas.

Pana gá, kaip lengwam pasisekė priguoti kitų krasztų waldonas, caras Mikalojus patiki priguoti teipjau ir sawo sklaudžiamus pawaldinius. Iszkel a was isz Maskolijos Prancuzijos prezidentui, caras Mikalojus atkako j Warzawą, patikédamas keltias meilias žodžias laimėti lengvą pasitikėjimą ir tokiu būdu palengwinti randai jų ma-kolijom. Ar ir tas jam teip pasisekė, ar ir skriaudžiamus lenkus teip jau prigius, kaip prigawo sawo svecius, neužligio iszgerime.

Wokietija.

Wokietijos ciecorius, per tankius atsilankymus Maskolijoj, teip pamego maskoliskų carų wienwaldystę, kad wisap stengiasi tolia wienwaldystę ir pat

igyti, tikt kas Maskolijoj galimas, tas Wokietijoj pasirodo negalimu: né gywentojai, né atskirų Wokietijos wiespatyszečių waldonai ne nori mat suteikti Wilhelmui didėnė tekėms waldyme kraszo. Uždaryti lupas gywentojų bandė Wilhelmas per sawo ministerius įezdamis naujus tiesius susiaurinančius žmonų tiesas. Tas wienok nepasisekė, kadangi tautos reprezentantai tą rando užmanymą atmetė, pažinę jo mierius. Dabar wél ciecorius bando sawo kulboe, jeigu tikt atrand tvek kantirų, norėzčių jis klausyti, garbinti sawo paszuwimą kaipo kraszo waldono. Ne seniai Co'leuce iszistare, kad jis yra waldonu tikt per Diewo malonę, todėl už sawo darbų atseko wien tikt priesz Diewą, o ne priesz pawaldinius arba priesz praneštą. Tą wienok Wilhelmui kulbą isz juokė daugumas wokiškų laikraszečių. Motomai su tuom teiposi nepasisekė: žmonės ne pripažino ciecoriui t'ė-os daryti wis ką, kas jam patinka.

I Wokietiją atkako dabar ir svecius Italijos karalius, Humbert. Emė jis dalywumą kariuonos manewruose apie Homburgą, ant prancuzisko rubeziaus. Karalius Humbert sawo prakalboje ir isztarė, kad Italija, kaip iki sziol, teip ir tolius laikys susisizimo su Wokietija, ant už laikymo sandaros Europoj, nors stengis wia labaia susidraugauti ir su kitoms nepriguliacioms prie to susisizimo wiespatystėms. Czia mat pasirodo, kad Maskolijai ir Prancuzijai nepasisekė iszardyti susisizimo widurinė Europos wiespatyszečių. Kol tas susisizimas yra, Wokietija gali tikėti, kad Prancuzija ir Maskolija ant jos neuž puls.

Balkanų pussalis.

Ant Balkanų pussalio galo karė terp Turkijos ir Grekijos wisgi dar nėra. Karė rods ne atsinajino, bet sandara iki sziol ne padaryta. Jenerolis Smo'eitis iszistare, kad apstojosų Teropoliuose kareiwų turki negal iwekti. Kalba geriausio grekionisko jenerolo wél pakėlė grekionų dwasią, jie randa Europos wiespatyszečių pasinudoti apdirbtas sandaras sanlygus per skudžiomis ir ne nori ant jų sutikti. Turkija teiposi nesiskubina jas priimti. Todėl karė gal atsinajinti. Luikraszejai garsina apie kokį ten greiską pranasą, kuris iszprana-zawo, uewa seniai, kad dabartinės tarpybos neiszdus waisiaus, karė atsinajins, bet ne oli Atenų liks turkai galutiniai grekionų pergalė ir su wisu isz Grekijos iszswytis. Žuoma, tokios pranaszystos neturi wertės, bet jos pakelia grekionų wilią.

Ant salos Kretos užgimė nesutikimai terp Europos laiwyčių wiesziųjų ir turkiskos kariuonos wiesziūkio. Džawado paszoz: europeiskai admiralai parekala wio nuo sultano, idant Džawad pasza butų nuo Kretos atszauktas. Turkiški kariuonai mat sžadė j itališką laiwą, todėl europeiskai wiesziūkiai parokalawo, idant Džawad p szatimtu giuklus nuo nerezuoliziskų kareiwų, bet tas atszakė tą p daryti. Europos d'edės wiespatysztės uat'ė nūmti blokadą nuo salos Kretos. Tokiu būdu gal teip dabar liuosai wisoki laiwai plaukti.

Mižoj Azijoj. Kon-tan-inowo liuje wél rengiasi masz ai. Mažoj Azijoj rengia juos kurdai ir armenieciai, Kons antinopolioj gi armenieciai ir jaunų turkų partija. Turkiskai laikraszejai ragina randą atker-zyti Angliją už jos neprilankumą Turkijai ir pakelti mizstus wisoe angliskose waldybose mahome-

tonų apgywen'ose, ką sultanui nesunku butų padaryti, kadangi jis yra kaipi popiežium wisio swieto mahometonų.

Indijos.

Krasztose miszto apimtuose, Indijose, iki szio! nieko žymesnio ne atsiiko. Isz syk misztiškai pėnė wiesų, daugelis angliskų twirnyčių kalpuose pateko j misztiškų rankas, kaip kitas jos uždariusi kariuona atidawo misztiškoms tuojas jiems priartinus. Maskolija bando prie z Angliją sukelti Afganistaną. Jisza tai pasi-ektu, sawaldymas miszto ang ijonėms daug kaszuota. Tuom tarpu j kaluau, isz iszplatino misztaiz, traukia isz wisų krasztų angliską kariuona ir regimentai isz czia buwų gywentojų. Grynai angliskų pajegų yra ne daug, ant czia buwų regimentų Anglijų por daug pasitiki ne gal, kadangi pasirodė, kad tokios kariuonos daly s ginklais perieua prie misztiškų. Jeigu dideliam susisizime anglijonėms nepasisektu, tas padrasnta dar szadėne ne drystanczius prie miszto prisidėti. Priartinus prie kalnų anglijonėms, pirmiaus j pakalnes nusi-ldę misztiškai traukiasi atgal j kalnus, kur atsizgnimas lengwesnis. Apie Pe-zwarą getai ap-izgiuklawos misztiškų skito j 17000 žmonių Jie, atėjus anglijonėms, pasitraukė j kalnus. Matomai ant lygamų ne nori j musai stoti, kadangi anglijonys, turėdami gere-niusz giuklus, czia gada juos maszti, užtai ir p-sitraukė; afridai grįžta j Khyber teipkolę. Ant salos Ceilon, jau ne maho metony, bet teip indiecizai, budistai ir bramuisztai reagia teipogi miszstus; prie to priguli turtingiausai salos gywentojai. Jeigu rengtisi ir kietžemio indiecizai prie to prisidėti, anglijonys atsirastu labai sunkiame padėjime

Ispanija.

Ispanijoj ansrchistai siauczia toliaus; nužudė Angioliją mat wisu ne isznaikino. Peretos matnycz'os wakare, mieste Barcelonoj jie bandė nuszuoti policijos wiesziūkį Portasą ir j pagel binjka Teixidorą, oiant jiems isz cirko. Neuzmuszė jų, tik paszozwė. Szawikas likosi suintas; ra tai jaunus wyriskis, Barril. Sudas su juom ilgų cerenonijų ne darė: likosi tuojau kariskio sudo ant 40m. kalėjimo nuspre'tas. Ant salos Kubos atstoko dik-tatori susisizimui, bet terp j didesnių ne buwo. Prowincioj Pinar del Rio užpuolė iszpanijonys ant pulko kubiečių ir juos sumuszė: 26 kubieciai likos užmuszti, suzeisti buwo daug; keli j pateko j uolawę, o terp tokių ir pulkaunikas Polacio. Toj pacioj prowincioj buwo kitas wél kariuonęwų p-piejų susisizimamas; czia teipogi kubieciai, nužudę 24 sawo wyrus, pa-itrūkė. Muszyje po Romagano kubecizai nužudė 40 užmuszčių. Isz Ispanijos siuczia 60000 naujos kariuonos ant Kubos; skaičių ži kubiečių paduoda isz wisu ant 35000 wyrų. Terp iszpaniskos kariuonos smarki ai phtinasi wisokiligos. Jenerolas Weyler iszdawė įskymą, pagal kurį, už kariuonos stowlykų ne wale sodyti tabako. Kodė? Gal idant gywentojams atimti pelną, ko j už tabaką tu rėjo?

Ant Filipinų salų misztaiz nepasiužino. Kaip ant Kubos, teip j u r an Filipinų salų misztaiz mui kasztų draugystė turėjo apie 200 markų ne detektiwas ir tai tik per pacz j jos swarių kalte. Tikų draugu, kurie pasidengę ká gero padaryti dėl tėwydės wisoj draugystėj yra wos

Pietinė Amerika.

Republikoj Urugway misztaiz traukiasi toliaus, misztiškai isz palengwo ima wiesų. Krasztai prie Argentinos rubezų yra su wisu misztiškų rankose. Isz Argentinos misztiškai arba rewoliucjoniariai gauna giuklus, miszta, net ir liuosnorius. Baudymas susitaikyti nuėjo ant niekų, karė atsinajino. Dabar rewoliucjoniariai nutraukė j republikos widurius. Rando kariuona ne gal niekur priderancizai rewoliucjoniariams atsiremti. Todėl galime tikėti, kad wia republika pateks j rewoliucjoniarių rankas.

Argentinos randas nusprendė pakelti diktaiz mutus ant wisų isz Suwienųjų Wiespatyszečių Sziarunės Amerikos atowancziu taworų, taigi ant Suwienųjų Wiespatyszečių iszdirbinti ir produktų, kaipo atlyginimą už pakelimą mutų ant Argentinos produktų. Uzgardami Wa-ingtono kongreso naują Dingleyo tarifą, jos dirbėjai tikėjosi suriszi su Suwienytomis Wiespatystėmis wisas Amerikos wiespatystės, mutų tarifą dirbo wien priesz Europą; tuom tarpu ne Europa pirmiausiu tuom paciu Suwienytoms Wiespatystėms atlygina, tikt wiena isz Amerikos wiespatyszečių Europoj dar ant Amerikos produktų mutų ne p-kelė. Amerikos prekejai pats re kalauja nuo sawo rando, nežiuriant ant naujos tarfos, taikytiesi su Prancuzija, kuriai ragina palengwinti atgabenimą jos isz rbumų. Tai gnywtas, kreipia-i ant jų, kurie ji nuwijo.

Pamėgk dežutį CASARTE'S už 10c. gerasia sutaiwioje placuoziu ir wisu waldori.

Iz Lietuvos.

Prusų lietuwiszka "Byrutės" Draugystė.

Prusų lietuwiszka draugystė "Byrutė" spwaiszečio sawo szwentų Klaidėj. Laikė apwaiszečiojimo to: szwentės buwo parodyta lietuwiszka drama, choras gi dainawo lietuwiszkas dainas. Ap'e atlikimą teatro ir apie chorą yra dwejopos nuomonės: lietuwiszki korespondentai lytini aktorius, kaip ir chorą nupeikia, sako, kad dainoriai ir aktoriai ne buwo isz-ilawing, tuom tarpu wokiški laikraszejai ne tikt iszeinanti Tilzėj, arba Klaidėj, bet net ir Chicago's "Abendpost" juos pagiria. Tuli-mosy korespondentai sako, kad "Byrutė" geriaus butų padargę, jeigu szwentės su wisu ne butų spwaiszečio; tuom tarpu pasirodo, kad apwaiszečiojimas ne buwo be naudos, kadangi per jį pagarsino lietuwijų wardą: szwentė buwo apra-zyta w Amerikoj iszeinancziuose woki-kuose laikraszečiuose. Lietuwijų korespondentų nužganėdina apwaiszečio-a "Byrutės" szwente: je sako, kad ant kožo žingsnio žwelgiant reikėjo pagailėti. Tuli artitai užsimunė pasiwaisziinti ant druzystės kasztio. Persizęgę keliadami namon, pradėjo apgėdinti draugystę: ne gani kad terp sawę kalbėjo wokiški (czia turbut korespondentus ne atskiria "Byrutė" s namų nuo svecių, svecznis buwa ir wokiecziai), bet pradėjo iszjuokti lietuwius. Teatro paręgėjai, wardu "Byrutė" draugystės samdė garu-wę bet prakaitė už tai ant 50 markų daugiaus negu garliawys kas-zawo. Ant galo, po apskaitų mui kasztų draugystė turėjo apie 200 markų ne detektiwas ir tai tik per pacz j jos swarių kalte. Tikų draugu, kurie pasidengę ká gero padaryti dėl tėwydės wisoj draugystėj yra wos

keletas, ir tie pradeda utszalti, likusis dalis nežino nēdėl ko d'raug-anariais yra (ir tai jau laimė, jeigu jie mokancziwis sawo mokeszj draugsnariais yra, pirmiaus ir to ne buwo, mokanczių mokeszj swarių buwo mažiaus negu pirsztų wienos rankos. Red).

Izdegė miestelis Smorgone.

Miestelis Smorgone, Wilniaus gub., pagurėgį; parengta kitą kart czia kunijaizszezio Radwilo ant mokimo meszkų mokslaine (kunijaizszezis mat rupinosi apie meszkų apszwientimą, bet užtai pawydėjo szwiesos sawo bau-džianujkams; wisos jis mokslainių ne steigė), bewėik su wisu iszdegė: sudegė czia 170 namų. Szadėn Smorgontėj nēr jau garsios mozkomų parengtos akademijs, bet garsus miestelis sawo kringelėjus, kurių daugybė kepa ir siuczia net toli j užrubezius, kaip antai j Prancuziją ir j Angliją.

Senelį ant lenciugo prikalė.

Kaip Amerikoj lietuwiams trukata wisoki naudingų ir reikalųgų itaisymų, truksta jų ir Lietuwij. Neseniai miestelij Molodecznoj, Wilniaus gub., gydwent-jai priversti buwo jo locnemas priprakti ant lenciugo 76 metų senelį, Kazį Toluną, todėl, kad jis įzawo proto su miszma, o ne buwo kur dangiaus jį pstatinti j Wilniaus bepro-giž namus ne priėmė, nors jis gaidindawo kiekwieną patiktą užmuszti, pradėjo neszioti ugoj po triobas. Todėl miestelio gywentojams ne liko nieko daugiaus daryti, kaip pr-rakinti jį ant lenciugo, idant jis nesigriebtu žmonių pjowimo, kaip gaidino, arba kad nepadegtu miestelio.

Prapuolė wežiai.

Sawalkų gubernij j, Seinų pawietij, yra aderas Obelija, turintis wieną mylią ilgio, o keturis wiorstus ploczio. Ažere tame buwo daug wežių, bet dabar wisi iznyko. Žmonės sako, kad jie isz czia isziskraustė po žeminių keliu kitar. Atsitikime szitame wienok nieko žingewnia nėra: wežiai ant syk isznyko ne tikt Obelijos adere, bet kituo-e aderuose ir upėse; wežius isznaikino amaras, jie ne isziskraustė po žeminiu keliu, bet iszstijo ir pasiliko negywi sawo olose. Wežių marns pirmiausiai apwaiskė wakarinėj Europoj, kaip antai Prancuzijoj ir Wokietijoj, kada ten wežius iszdagawo aderų ir upių isznaikino. Praugiėdė ir j Lietuwos wandenis. Kaip juos nuo isznykimo apszaguti, iki szio ne sarudo.

J znas.

Lietuwijų praszymai paduoti Warzawos jeneral gubernatoriui.

"Vienybė" pranesza, buk besilankant po Suwalkų guberniją Warzawos jeneral gubernatoriui, kunijaizszezio Imeretno, lietuwijai padawė jam praszymus apie lietuwiszka spaudą. Gaila, kad korespon-lentas ap'e tuos praszymus artesnių žinių ne paduoda: wisu korespondencija, net dozi, lyg butų paramta wien ant žmonių paszkomy, o tie tankiai ne sutinka su tei-yle.

Meskoliszka dowana.

Iz Wilniaus raszo, kad konsistorij. Mobilawo archiwyskupystės praneszė 20 kunijų dzakonų Minsko gub., kad maskoliskas randas daleido, tose bažnycziose, kuriose senius netikę kunijaizszezis moskoliszka kalbą, prie miszčių ir prie kitokių maldų wartoti dabar wien lotyniszka kalba.

Pasirodė tame tikrai moskoliszka dowana, kadangi tose bažnycziose miszčių kalba ir pirma bawo lotyniszka. Pamokslą wienok sakyti ne wale. Taigi wisas pasi-lietą po senowei, kadangi ir pirma, be įskymo kunijai isz sawo walios ma-koliszka kalbėjo, gerindamiesi ma-koliszkui randui.

Naujos kratos.

"Vienybė" pranesza, buk Staropolės žandarų naczelujkas dar ne pailso, bet toliaus daro kratas pas tėjus apszwiesiems Lietuwij: dabar darė kratą Baltraszuose, pas ukinjka Lozoraitį. Koki wienok waisiai buwo tos kratos, korespondentus ne paduoda. Taigi mat apie swarbius dziktus jis utmirszta, bet už tai priduria, buk žmonės teip ant žandruų wiesziūkio ipyko, kad jį rengiasi užmuszti. Apie tą wienok galima paabejoti.

Smarkus ledai.

Grodno gub., Kobriniaus pawietij, smarkus lytus ir ledai daug blėdies padirbo laukuose, spazę gi Bloto ir Ozatsko walszečiuose. Laukuose kaimų: Korczelo, Kiganiai, Chidrai, Staroje selo, Slawki, dware Izabelino jawus su wisu iszmuzė ir tai teip, kad nē rugių, nē wasro jaus žmonės ne pjowė. Rugius, miežius, awižus, kweczius iszmuzė ledai, sziaudus su warpomis įmuzė j žemę. Szienas naminius paukzezius galima bus gabenti be kwaratėnos j Prusų miestus, jeigu gi terp atgabentų pasirodytu ligos, tpsyk rubezų su wisu uždarys.

Nupuolė orlaiwys.

11 d. Ruggpjucio, laikė smarkios audros ir perkunijos, netoli Kalliuėnų, Reseinij pawietij Kauno gub., nupuolė didelis orlaiwys. Gywentojai, niekada tokios prietaisos nematė, tikėjo, kad tai yra teip didelis perkunok kulka. Dar labiaus juos isz-gadino szauksmas ir triubijimas orlaiwų sėdinczių: iszgidę bal-sų, musų ukinjka tikėjo, kad atlėkė ant žemės patsai perkunas. Sėdinti orlaiwų maskoliszki af-cieraai ilgį turėjo kalbėti j mi-nios susirukusų žmonių, kad juos padrasino. Orlaiwys mat buwo iszlėkęs isz twirtnės Osowiec, Garteno gub., taigi su wies-zum 30J wiorstų nuo K. litiėnų; kelionę tą jis atliko j 3 walaadas, taigi mat lėkė su wieszum po 100 wiorstų ant walandos.

Chemiszkos mokslaines Wilniuje dar neparengs.

Raszėne mes sawo laike, kad maskoliszkais apszwietimo ministeris daleido, nuo pradzi-os szų moksliskų metų, parengti Wil-niuje chemiszkaiz techniszka mokslaine, reikalawo tikt, idant misztus, pažadėta isz sawo pries. 100000 rubl. padė u pima j banką. Metas liuo-ų pinigų t'ek-likant po Suwalkų guberniją Warzawos jeneral gubernatoriui, kunijaizszezio Imeretno, lietuwijai padawė jam praszymus apie lietuwiszka spaudą. Gaila, kad korespon-lentas ap'e tuos praszymus artesnių žinių ne paduoda: wisu korespondencija, net dozi, lyg butų paramta wien ant žmonių paszkomy, o tie tankiai ne sutinka su tei-yle.

Beturezių namai Kurszej.

Kurszej walszečiai rengia dabar beturezių namus, kuriuose beturezių walszezius gywento-jai randa sau prieglauda, nereika-landami nē walkiotiesi po swieta, nē žmonių prigaudinėti. Wos nuo 20 metų sumislyjo Kurszej tokius namus rengti, o dabar yra juo jie dugelį walszečių. Wieni isz to-

kių namų yra didėni, kiti mažėsi. Dzutsko ir Annenhofo walszečių beturezių namai priglaudžia po 20 negalinczių ant gywenimo uždibti beturezių. Lietuwijoje, motomai, seniaus labiaus rupinasi apie beturezius, kadangi prie daugumo bažnyčių yra teip wadinamos szpitolės. Jos wienok szadėn ne atseko jau sawo pirmatines uždotei: d'bar jos pawitio j namus bažnyczios ir klebonijs sukelti, užtai szimtai elgetų, tankiai jaunų, galinez u dirbti, walkiojai po swietą ir weržia dziong tikriems warguoliams. Lietu-woj ant atlaidiu, o kiekwems uždėms czia dangybę drutų elgetų dykadawui.

Kwarantėna žasims ir ki-tiems paukzeziams.

Karaliaucziaus oberprezidentas iszdawė padawadyjimą wisoms parubežinėms Prusų waldžioms, idant waromos isz maskoliszkos Lietuwos j Prusų žasims ir wisoki naminius paukzezius butų paru-bežiuose tarpų, užtai szimtai elgetų, tankiai jaunų, galinez u dirbti, walkiojai po swietą ir weržia dziong tikriems warguoliams. Lietu-woj ant atlaidiu, o kiekwems uždėms czia dangybę drutų elgetų dykadawui.

Apwogė.

I Wilnij, 12 d. Ruggpjucio atkeliawo Juozas Rudaitis ir apsinakwojo pas žydą Kunbergą, Smoczewicziaus namuose, ant Szozjeno ulyczios. Wakare atkako czia koksi ant pažistamas žydus, kurieai apsinakwojo wiename su Rudaičiu kambaryj. Naktyj, žydus pakilo ir iszskrauste drauge miedgano lietuwio kisenius, paėmė 100 rublių pinigų ir laikrodėj ir nelaukė ryto, bet tuojas pabėgo.

Apdegė.

12 d. Ruggpjucio, stalioriskoj dirbtuwėj Juozo Petroweca, Wil-niuj, Ludwikas Petroweca, norėdamas pasztukawoti, isigirė j burna beuzius, nuėmė nuo deganczius lampos stiklą ir isz burnos puste-lėjo ant deganczius lampos. Kaip be matanti, ušdedę sztukoriaus drabužiai, barzda ir ugnis prisigriebė skiedrų dirbtuwėj. Ro's jį užgesino namiszkaiz, bet Ludwikas Petroweca teip sunkiai apdegė, kad jį reikėjo tuojus gabenti j ligonbutį.

Sukandžiojosi pasiutęs szuwa.

Namuose Iwaszewicziaus, ant Szptolinės ulyczios, Wilniuje, pasi-uto szunytiis czia gywenancziuo Juozo Szziuro; szbėgo ant ulyczios, apriejo daugybę szunų ir įcwendo j koki cinaucziui ulyczia, Attai štutianskiene. Pasiutėj szunyti žmuzsz policijntai; iszauzė jie ir kitus sukandžiotus szanis. Rud-aišausiengė gi nuwėzė j wietinį ligonbutį, bet isz czia jį gabės j Warzawą, j tantikrą pasutusių szuny sukandžiotų gydinczų g.

Darbai prie sudrutinimo pieskynų Kuriszkos jurių kojus.

Prusų randas pradėjo darbus prie sudrutinimo pieskų ant pieskino liežuwo atidalnancziuo Kuriszka jurių kojų nuo Baltiko. Prie darbo iszsuontė j kaimą Priel, esanti ant to pieskino liežuwo, nusikaltėlius sodyti atsikanczius medų weisles. Medžiai tie, suaugę, neduota wėdu iszneszioti pieskos ir tokiu būdu sudrutinti wisą tą ilgą pieskio žemės leiwiją.

Ledai ir audros Wilniaus gub.

Lakruztis "Wilenskyj Wiestnik" apgarsino žinias apie bledis, kokias padarė ledai ir audros Wilniaus gub. per paskutinius tris metus.

Netikras akczyzijs urėdnikas.

Wilniuje, kokais Antanas Alehimowicz, norėdams lengvai, be darbo pralobti, sumišlyjo persikeisti ir užveidžioti rando degtinės krautuwe; už pinigus, kam tikt galėjo, davė pažadėjimus imti nuo to dwarponio turinčių degtinės leidin, ciaz degtinę ir rando krautuwe, kurie daug aus jam davė kyszių.

Sugawo wagiliu.

Sawo laike mes patalpinome "Lietuvoje" žini, apie pawogimą geležinės kasos su 1250 rubliju isz maszių krautuwe gfabo Tiszkewiczius, Wilniuje. Dabar likosi sumintas jau ir wagilius. Juom pasirodė tarnaujantis toj krautuwej maszių monteris. Jis juu prisipažino ir pasakė, kad dalj isz sudaužytos kasos paimty pinij gy užkasė pieskij ant lubų Kopulseywiczius skalbinyzio.

Galwiju maras.

Lydos pawietij, Wilniaus gub., apie miestelį Żoludkus, terp galwiju apsiraiszkė "sibirizskas maras". Pirmiausiai jis pasirodė kaime Wolkowience, kur wieną tikt dieną pastipo 16 galwiju, karwiji ir jauzių. Miestelij Żoludkuose nu gywulių užsikrėtė ir žmonės: apsirgo tų gywulių liga du wietiniai žydėliai, kuriuos ir iszgebano į Lydos ligonbutj. Kaip sako, minėti žydėliai užsikrėtė liga nuo mėsos sirgusių galwiju.

Jawų prekės Liepojuje.

Lietuwiszku jiwų prekės Liepojuje wėl truputj pakilo. Už rugius mokojo po 71, kap. už pudą. Kwiecziai po 1 rubl. 10 kap. už pudą. Awizos widutinės 64—65 kap., geresnės 66—70 kap., geriausios 71—74 kap.; su wikiais ant 2—3 kap. pigians. Miežiai 58—59 kap. Žirniai 65—66 kap. Lėnų sėmens po 104—107 1/2 kap. Kwietinės klynės smulkios po 47 1/2 kap., widutinės 48—52 kap., stambios 53—56 kap., stambiausios 57—58 kap. už pudą.

Miestas Telsziai, Kauno gub., atsiliepė į maskolizską kelių ministerij su praszmy padirbti geležinkelio aknuje nuo Telszių į areziusą Liepojuus geležinkelio taciaj ir tokiu budu palengwinti miestui siuntinėjam kitur taworj.

Klaidos atitaisymas.

Atsiliepime Kunijgo Barbos "Wardan teisybės", patalpintame "Lietuwos" Nr. 35, įskwerbė, rods ne swarbi, klaida, kurią czia pataisome. Pasakytas "Gegudės mėnesij, parapijos tapo iszskėta \$1000, kaip knija rods, pust. 133, procentai gi iszmokėti j-u tikt už \$100,00". Paskutinė e f ra, kaip kiekwienas matow, yra klaidi: turi but \$1000,00.

Ne rukyk tabako ir nespaudyk, nes tai trupina tuwo amžl. Jeigu nori atsparyti nuo tabako ant wisos ir pasitai swetku, swirtu ir stingu, imk gwydzias wadinamas NO-70-BAC kuris pensio silpnas žmonis in twirtus. Daugelis, kurie pamezto ciaz gwydzias, in desziate diene ju swere deziems swere wirtaus. Apie 400,000 žmonių tapo iszgwytalia. Pirk NO-70-BAC nuo sawo apsinkezius, su gwarancija, už 10c. arba už \$1,00. Ap. raszmys ir prabaz gawnti. Patawizk. in Soring Remedy Co., Chicago, arba New York.

Isz Amerikos.

Netikusi szejmyna. JACKSONVILLE, FLA. Gywenantis netoli miesto, farmers Edward Register, likosi uszautas sawo augintojo, 14 metų Roberto. Waikas tas ir dar kokai Henry Tyre likosi suareztuoti. Roberts prisipažino. Pasirodė, kad Tyre ir užmuztoje farmerio pati dawė Robertui 5 dol., kad j'ssi užmuzsty sawo augintoj, ant ko tas ir sutiko. Wakare užsiprowyjo su szrotais karabing ir prisigriebė Registero kamburj. Jwarė jam wisą szwuj į galwą. Bet kada po szwuiui Register dar krutėjo, todėl, kaip pasakoje Robert, Tyre iszbežo, pagriebė kirwį ir atbėgęs atgal, jau su kirwiu pribagė. Paskui suareztawo ir moterj užmuzto farmerio. Priežastis tos žmogūdystės, kaip spėj, buvo ta, kad Tyre ir netikus farmerio pati mylėjosi, todėl norėjo kuo greiciausiai koku nors budu atsiliuosuoti nuo nekencziamo wyro.

Kellone ant wirszunos Szwento Eljosziaus kalno.

Augszciausius Alaskoj kalnas yra, kalnas Szwento Eljosziaus. Ant jo wirszunės iki sziol nieks ne buvo prisigriebęs; mokslinczai tikėjo, kad jis yra wulkanas, nors ugnies nieks nematė; teip sprendė wien dėl to kalno pawidalo. Neseniai, ant tirinėjimo to kalno iszsiurėgė italizskas kunijaizskiti Luigi Sabaudizskas. Jis po 39 dienų lipimo augztyl, ant galo prisigriebė paczios kalno wirszunės. Isz matawimų pasirodė, ksd pati wirszuna yra ant 1820 pėdų augszciaus juriu wandenu pawirsziaus. Persitikti no teipogi, kad kalnas, nors turi wulkanu pawid. lg, bet niekada wulkanu ne buvo; nėra ten niekur nė kratero ženkle, nė tekėjusios lawos.

Nelaimė aukso įszekotoju.

DENVER, COL. Geo Adams isz Cripple Creek sugrįžo czia atgal isz pietinės Amerikos. Adams ir dar 8 amerikony, sukurstyti tulu amerikonzku laikraszčių iszgwianzių turtingumą ne eszeczyj aukso ploty pie inėj Amerikoj. Tikėdamiesi greitai ten pralobti, iszsiurėgė į anuos aukso plotus. Iszbuwo ten 11 mėnesių, aukso nerado, bet isz wių ten iszsiurėgusių sugrįžo tikt Adams, kiti wisi iszmirė nuo ne swaikto tų krasztų oro. Kada numirė paskutinis jo draugas, Adams persigandęs apledo tuos krasztus ir sugrįžo atgal ir tikt tokių budu iszliko. Mat kokius waisius atgabena reklamos tulu amerikonzskų laikraszčių.

Žemeziugne karsztlige.

HELENA, ARK. Dėl nepasibaigė Amerikoj auksinė karsztlige, o jau atsirado kita: Helenoj užgimė žemeziuginė karsztlige. Žinoma, jį pagimdė, kaip wisas tokias ligas, Amerikos laikraszčiai sawo reklamomis. Upėj St. Francis rado kiek žemeziugų, o laikraszčiai turėjus tą radinį pradėjo reklamuoti, upę padarė turtingesne žemeziugais negu kur nors kitur ant wisos žemės. Žmonis apėmė godumas, darbinikai ant farmų apleidžia sawo wietas norėdami, wieton sunkaus darbo, lengwiau pralobti, farmeriai ne teko darbinijų, kadangi jie iszejo žemeziugų gaudyti.

Nužudytas su elektrika.

COLUMBUS, OH. Likosi czia nužudytas su elektriska žudymo prietaisia Frank Miller. Buwo jis 27m. amžiaus, pėjo isz Lenkijos. Tarnawo pradėjo szj metų pas farmerj Millerą (mat pas sawo wienwardj) Black Bite. 27 d. Kowo nudurė jis su szke moterj sawo darbawio ir kad dar jį buwo gywa, pribagė su kirwiu. Pakuli kunj įkimszo į mai-zą ir užkasė į szaudus klone. Užtai likosi ant nugalabinimo sudo nuspręstas.

13 žmoniu nunuodino.

Ant farmos Millero, netoli Metropolis, Ill. trylika žmonių, sanarij farmerio szejmynos ir samdinijų, likosi nunuodintų, isz kurių 3 jau numirė, bet, kaip sprendžia gwydytojai, dar 8 turės mirti. Mat nepilno proto narnatė, sugriebusi žiurkėms nodus, pribėgė į szulinj. Nuodintojai likasi suareztuota.

Netikės tewas.

CHARLESTON, W. VA. Darbinikas dirbantis anglij kastynėse, Henry Krantz, gywenantis netoli Malden, užpuolė ant sawo 14 metų dukters ir ją sužagė. Susirinko žmonių minios ir nori neti kusį tawą lynczuoti; jo lawkia ant kelio grįžtant nuo darbo.

Cholera.

Į Tacoma, Wash., atėjo žinia, kad mieste Sandon, Britizkoj Kolumbijoj, apsiraiszkė cholera, kuri smarkiai pradėjo siausti. Gywenytojai, žinoma turtingesni, apleidžia isz baimės miestą ir krautosi į kitus krasztus ir tokiu budu gal ligą ir kitur atwiltki.

Amerikos skolas.

Suwienytų Wieszpatyszčių izdo ministeris apgarsino žinias apie Amerikos skolas. Isz tų žinių matyt, kad Amerikos skolas siekia dabar \$1008355121, nuėmus nuo skolos tuos pinigus, kokius randas turi sawo kasose. Taigi pasirodo, kad skolas pasididino ant \$14888475, sulyginant su pereinu mėnesiu.

Amerikos prekyba su Japonija.

Paskutiniuose laikuose Amerikos prekyba su Japonija dikta pakilio; Amerika wis daugiaus sawo taworj siunczia į Japoniją. Iszwežimas kwiczių ir alaus dikta pasidaugino, dabar prasideda iszwežimas mėsos ir geležinių iszdirbių. Japonijos karės ministerija atsitudė dabar į Kansas C. Kunijaizskiti Luigi Sabaudizskas. Jis po 39 dienų lipimo augztyl, ant galo prisigriebė paczios kalno wirszunės. Isz matawimų pasirodė, ksd pati wirszuna yra ant 1820 pėdų augszciaus juriu wandenu pawirsziaus. Persitikti no teipogi, kad kalnas, nors turi wulkanu pawid. lg, bet niekada wulkanu ne buvo; nėra ten niekur nė kratero ženkle, nė tekėjusios lawos.

Balme prieš gettonąj karsztlige.

Geltonoj karsztlige apsiraiszkė Ocean Springs'e, Mich. Baimė apėmė gywenotojus wisų pie i-nių sztetų, kaip antai: Louisianos, Alabamos ir Mississippi; sztetai tie iszsiurė gwydytojus į wietą li gytus pawertė į dumblą žemę aukso krasztuose teip, kad negal but nė kalbos apie aukso kasimą. Apie 100 aukso įszekotojų grįžta atgal, bet kelias labai sunkus: žmonės klimpta iki juostai, arkliai isz dumblo iszlipiti ne gal, todėl daugelj reikėjo tieiog nuszauti.

Lynezuotas negras.

Montgomery, Ala. Netoli Excel likosi lynezuotas negras plėszikas. Iskrausė jis mat į Heigh'o pardawinyzių, iszejyjos sawinijai wakarieniauti; kada tas atgal sugrįžo, rado pardawinyziuos duris atrakytas; kada jį įjo, pasilėpęs už durų plėszikas patiko jį su kiwiu ir smarkiai sukirtė per galwą, iszbėgo laikan, paėmęs isz kasos 200 dol. Heigh'to rado kaimy nai tikt ant rytojus, gulinti be žado. Negras likosi suareztuotas, bet ant kelio likosi minios nuo policijanto atmintas ir pakartas ant medžio, tuojus už miesto.

Jenku Seimas.

Philadelphijoj susirinko lenkų "Związ" seimas. Lenkai pastatys Kosciuszkos ir Pulaskio status "Independence Hall", kurias padirbo sawo kasztais. Susirinko jū: 800 isz New Yorko, 400 isz Chicago ir 400 isz kitų Amerikos miestų.

Darbiniku klubas.

New York. Likosi Yonkers'e, N. Y. parengtas darbinijų klubas, kurio parengimas kasztawo \$150000. Prie klubo bus skaitinyzka, koncertų salė, teatras. Tokiu budu darbinikai ne reikalau linksmintiesi po salionus, kadangi sawo klube bus geresne pasilinksminimo wietą.

Nelaimė ant geležinkelio.

WATERVILLE, ME. Ekursijs traukis Maine Central geležinkelio, netoli nuo czia susidaužė. Wiena žmogysta prie to likosi užmuzta ir 32 sunkiai suzeistos.

New York. Brooklynė sudegė warstotai Nassau elektriskų geležinkelio kompanijos ir padirbtų wagonų szopa. Blėdž ugnies padaryta skaito isz wisu ant 100000 dol.

Explozijos.

GLENWOOD SPRINGS, DEL. Sunshine kastynė-e, prigulicziuose Colorado Fuel & Iron Co., atsitiko baisi anglijų dujų explozija, kuri sugriowė kastynių oļą. Atkasė 12 negywų darbinijų. Užmuzti yra bewek wisi italijony.

WARTON, ILL. Explodawo garinis katilas elektriskų žiburių dirbtuwėj. Dwi darbinizkos likosi prie to ant wietos užmuztos, dwi gi sunkiai suzeistos.

INDIANAPOLIS. Miestelij Broal Ripple atsitiko žeminio gazo explozija, kurios penkios žmogystos likosi ant wietos užmuztos, sunkiai suzeistų gi yra apie 30 žmonių.

Musztynes žydu sinagogoj.

CLEVELAND, OH. Czionjksztis nē žydams, prigulintiems prie "Ansz Aemeth" sinagogos nepatiko jų užlaikomas rabinas, Hirch Werner, jie jam uždraudė pildyti rabino priderystes. Werner wienok, pasirėmęs ant kontraktu padaryto su sinagogos sanariis, tai nepaklausė, pasikwėtė ir pagelbą policiją. Kada jis, po policijantų uždangą atėjo į sinagogą, susirinkę žydui pakėlė riksmą, liepė nekencziamam rabinui eiti laukan ir žadėjo užmuzti, jeigu nepaklausytų. Sumisziems emė dalywumą ir apie 1000 moterų susirinkusių ant wirsztinių galerijų. Rabinas rods iszliko ne sumuztas, bet turėjo apiešti sinagogą Smarkų musztynių nedelio tikt susirinkę policijantai.

Newisi Alaskoj pralobsta.

SEATTLE, WASH. Atėjo czia laizskas isz Skagway, nuo wieno iszkeliauwio į Alaską auko įszekotojas. Raszėjus sako, kad besitraukianti per tris dienas lytus pawertė į dumblą žemę aukso krasztuose teip, kad negal but nė kalbos apie aukso kasimą. Apie 100 aukso įszekotojų grįžta atgal, bet kelias labai sunkus: žmonės klimpta iki juostai, arkliai isz dumblo iszlipiti ne gal, todėl daugelj reikėjo tieiog nuszauti.

NEWIS ALASKOJ PRALOBSTA.

SEATTLE, WASH. Atėjo czia laizskas isz Skagway, nuo wieno iszkeliauwio į Alaską auko įszekotojas. Raszėjus sako, kad besitraukianti per tris dienas lytus pawertė į dumblą žemę aukso krasztuose teip, kad negal but nė kalbos apie aukso kasimą. Apie 100 aukso įszekotojų grįžta atgal, bet kelias labai sunkus: žmonės klimpta iki juostai, arkliai isz dumblo iszlipiti ne gal, todėl daugelj reikėjo tieiog nuszauti.

Lynezuotas negras.

Montgomery, Ala. Netoli Excel likosi lynezuotas negras plėszikas. Iskrausė jis mat į Heigh'o pardawinyzių, iszejyjos sawinijai wakarieniauti; kada tas atgal sugrįžo, rado pardawinyziuos duris atrakytas; kada jį įjo, pasilėpęs už durų plėszikas patiko jį su kiwiu ir smarkiai sukirtė per galwą, iszbėgo laikan, paėmęs isz kasos 200 dol. Heigh'to rado kaimy nai tikt ant rytojus, gulinti be žado. Negras likosi suareztuotas, bet ant kelio likosi minios nuo policijanto atmintas ir pakartas ant medžio, tuojus už miesto.

Jenku Seimas.

Philadelphijoj susirinko lenkų "Związ" seimas. Lenkai pastatys Kosciuszkos ir Pulaskio status "Independence Hall", kurias padirbo sawo kasztais. Susirinko jū: 800 isz New Yorko, 400 isz Chicago ir 400 isz kitų Amerikos miestų.

Darbiniku klubas.

New York. Likosi Yonkers'e, N. Y. parengtas darbinijų klubas, kurio parengimas kasztawo \$150000. Prie klubo bus skaitinyzka, koncertų salė, teatras. Tokiu budu darbinikai ne reikalau linksmintiesi po salionus, kadangi sawo klube bus geresne pasilinksminimo wietą.

Nelaimė ant geležinkelio.

WATERVILLE, ME. Ekursijs traukis Maine Central geležinkelio, netoli nuo czia susidaužė. Wiena žmogysta prie to likosi užmuzta ir 32 sunkiai suzeistos.

Nužudytas su elektrika.

COLUMBUS, OH. Likosi czia nužudytas su elektriska žudymo prietaisia Frank Miller. Buwo jis 27m. amžiaus, pėjo isz Lenkijos. Tarnawo pradėjo szj metų pas farmerj Millerą (mat pas sawo wienwardj) Black Bite. 27 d. Kowo nudurė jis su szke moterj sawo darbawio ir kad dar jį buwo gywa, pribagė su kirwiu. Pakuli kunj įkimszo į mai-zą ir užkasė į szaudus klone. Užtai likosi ant nugalabinimo sudo nuspręstas.

Poreitj sanwaitę Suwienytose Wieszpatyszėse buwo isz wisu 191 nusibankrutiniamai, poreitj metų tą paczj sanwaitę buwo jū 334. Teip mažai nusib nkrutiniamy nuo 1893 m. ne buwo dar iki dabar nė wieną sanwaitę. Žymus yra pasigerinimas darbo geležies ir plieno dirbtuwėse; prekės wėl pakilo ant 4,5%. Didelis yra reikalawimas dirbtuwėse plieninių liawims apkaustymų; tas pats yra ir eu plieninėms geležinkelijų szėims. Lackawana, Co. dirbdina 2000 tonų szėnių Australijos geležinkeliams.

Darbo statietizkos biuras New Yorko garsina apie žnaimų pasigerinimą darbo sąlygų. Skaitlius darbinijų neturinczų darbo poreitj sanwaitę sumažėjo ant 10%. Darbinijų uždarbis rods ne wisur pakilo, bet tolise iszdirbystės dalyse jį pakėlė ant 5%. Jieszkanzių darbo per biuro tarpinjktę skaitlius teipogi pasimažino.

Darbinikai dirbanti prie statymu namų naujo paczo ant Adams str., Chicagoj paliowė dirb Pareikal wo jie nuo kont a-toriaus po \$1.20, bet kad ant jų reikalawimo ne suiko, t d d l j e m t e d r b p .

New York. Dalis manteliu suwėj, kurie buwo pakėlę sztraiką, sugrįžo prie darbo, bet wisgi dar 800 jų sztraikuoja. Už tai paliowė dirbiasos darbinizkos brusuloty siuwėjus.

New York. Daugel's merginų, dirbanzių c'garų dirbtuwėse, pakėlė sztraiką. Reikalawija jos padidino už darbų užmokeso.

Anderson, Ind. Dirbtuwės "Green Glass" pradė ne užiugio darbą; yra jų isz wisu 121. Diktai darbinijų gaus jose darbų.

Milwaukee. Dirbtuwės "Northwestern Glass Works" pradėjo dirbti. 110 darbinijų gawo jose darbų.

Darbai apskricziuose Ottumwa ir O-calos, Oh. pagerėjo; galia wien, kad musų broliai mažai su tais krasztais susipažinę.

Des Moines, Ind. Kalnakas'iai szito apskriczio, iszėmus wien Christi kastynių, paliowė dirb 500 darbinijų per tai neteko darbo.

Philadelphia, Pa. Sztraikas kelinių siuwėjų pasibaigė; darbawiai sutiko ant wisų darbinijų reikalawimų.

Manchester, N. H. Dirbtuwės Amoskeag, po ilgam stowėjimui, pradėjo wėl dirbti. 8000 darbinijai gawo czia darbą.

CASCARETS sudrutina kepalai, likutas ir pilwa. Niekad nekawda. 10c.

ISZ Lietuwiszku dirwu Liaukimės terp sawes kariawę!

Straipsnyj "Keleiwio laizskai", patilpusime "Garsę", wienio wietoj raszėjus szteiz iszdarbia: "Nyksia, mažnasi lietuwizkos pajegios laiswėje Amerikoj ir Diewas žino, kada musų wizuomenė pragrės ir pamatys prapultj. Wilty's musų—moks'as ir tikyba szwenta, pasakė garsus dainius. Platinkime tikrą mokslą, įsteigkime knygynus, uždėkime mokslinyzias, liaukimės kariawę prieš tikėjimą, božnyzių, per tikrinkime wienis kitą, kad bažnyzia ir mokslinyzcia, tai du namai, be kurių ne gal apsieiti lietuwizka parapija, o tada gal bus kas isz mus. Kitaip ant nieko musų mada, musų darbas".

Wiskas tas tiesa. Tautai ne užtenka wien bažnyzės, jeigu wisi musų kaimynai jos nepasigandina, jeigu musų kaimynai, apard maldos, stengiasi wisokias budais apswietiti sawo protą! Pastatykime todėl tuos dalykus teip, kad isztikro bažnyzcia butu paramėja mokslu, o tas wėl, kad remtu bažnyzją. Ar tie dalykai wienok wisur terp mus teip stowa, kaip pridera? Neseniai tame pat "Garsę", Susiwienijimo sanarys, raszydams apie kowp kataliziskos partijos su laiswawianias, iszstard kad kataliziska partija ne upuldinėja, bet wien ginaisi. Kas tą gawo isztikro p-

gindė, mes ne spėjime, kadangi takant, kada ji užgimė, mes ne buwome dar Amerikoj ir wisko prid-rancziai žuoti negalime. Todėl negalime siekti įtuoseniai praėjusius laikus, bet ir isz musų paczj datyrimo, naujoi gadynej. Galime sziek tiek s'rgėti, kad ir beisawogojant užgauti kuom nors tikėjimą ne apsisawojti nuo už puldinėjimų per karsztai tikinczių. Mums ne karjį jau artymą mylinti gerai uždrodė, kaltino mus net laikraszčiuose per karsztu tikėjimo apginėjai už ne šwanczj pas mus bediwyw's'e. Tuli jo apginėjai net griebiasi boy-coto ir paslaptų denuncijacijų priesz mus. T d d l mes klausiamo musų tikėjimo apginėjų, kuom tokius darbus pawadyti, ar ir su tokiomis solid orizuoją musų kataliziska parija. Musų nedraugų mes nepaminėsim tuom tarpu, kadangi jie musų asabiszki ne draugai, nors kowwoj wardu tikėjimo, asabiszkų rokundu lakraszczio skiltyse westi ne norime. Czia wien klausiamo, ar isz tikro už kowp musų partijų tikt progresistai atsako? Ar isztikro kaltės nė trupucziuo nėra szalyj tikincziuos partijos? Kur tikt kowa traukiasi, už jį ne gal atsakyti tikt wiena isz kowwojanzių pasių, kadangi ir karszcziausj kraujū noricziuos kowp pakelti apmalzys kita pusė, atsisakydama nuo newaisingos kowos. Kowokime kur reikis su musų tautos ne draugais, bet iszaukiytime kowp isz sawo namų, paliukime kowwoj terp sawę, kadangi isz kowos terp brolijų, muų tautos prieszai pasi-naudus ant wisizsko musų isznai-kincziuos partijos ka'tę meta ant sprando suw priezingos; tame kaltė mus wisų, o ne wienos tikt partijos.

Lietuwiszka wakarinė mokslainė.

"Saulė" pranesza, buk Mahanoy City, Pa. lietuwiai rengiasi įsteigti wakarinę mokslinę, kurijo mokys anglizskos ir lietuwiszkos kalbos. Isz pradzių užmantlytoji susirinko pas p. Wiesz-n'ką ir sudėjo kiek pinigų ant to reikalo. Welyjame mes tį mokslainė kuogeriausios klotes.

Mokestj, po 3c. ant dienos, uždėgė Pennsylvanijj ant atewiųjų neturinczių dar amerikonzskų ukękstęs popierj, kaip dabar pranesza isz Philadelphijos, sudžia Acheron rado priezingu įstatams. Darbawiai dabar nežibę kę daryti, ar imti tą mokesčių nuo darbinijų toliau, ar įmokes-tus pinigų jiems sugrązi. ti.

Isz wisur.

Neteisingi žydziski agentai ir Humburgo agentas Morawetz, per sawo pagelbinikus, prikaltę daug lenkų keliuti į Argentinj; sakė jiems, buk to karsztu randas dykai ateiwianis duoda žemę. Tuom tarpu ten aukeliawę persitikirino, kad wisi tie pažadėjimai buwo tai wialagystė; Argentinos randas ne tikt ne duoda žemės, bet wisi ne geidžia, ypacz lenkizskų atewi-wų, kurie reikalauj nuo rando pagelbos. Po ilgų praszmy ant galo iszsiurė juos į provinciją Mendoza, kolonijose Mlaque paskyrė po 20 akru žemės ant iszmokeszčio per 5 metus, skaitant už akru po 30 rublij. Rods ant szejmynos dawę po porą kwiczių ir po karwę. Ateiwiai wienok nepasitikti, idant galėtu iszmokėti į penkis metus pripuolantj mokesztj, o jeigu ne iszmokės, žemė nuo jų bus aimita. Kiti lenkizski ateiwiai ba'sų czia kenčia wargę.

Isz musų parapijos komite-tus.

Paskutiniuose laikuose musų parapijų komitetai pradėjo siusti į laikraszczius wisokius protestus ir nupekumus. Parapijos, kaipo wisuomėnės daly, turi su wisokias reikalais tiesę kreipties į lietuwizskus laikraszczius, jū komitetai turi teipogi tokią tiesę bet ne sawo, tikt wada wisos parapijos ir tai tasyk, jeigu ant sawo susirinkimo jį toki padarys nusprendimą; be daleidimo parapijos, komitetai pasiskundimų siusti ne turi tiesos, kadangi jū sanarius parapijos renka wisai dėl ko kito, o ne ant protestawimo po laikraszczius. Tuom tarpu pasirodo, kad musų parapijų komitetai, kaip kada, be žinios ir be pritarimo parapijų siunczia nupekimus ir sawo asabiszkuose reikaluose, kas tikt gimdo bergždžias polemikas, kurios nė jokios naudos ne atgabena. Mes todėl pasitikime, kad musų parapijų komitetai pats supranta, kad toki asabiszki jų protestai yra peiktini ir todėl jie kreipsis į laikraszczius tikt tų-yk, jeigu protestuoti nusprę ant sawo susirinkimo wisu parapija. Už faktus parodytus tokiose parapijų nupekimuose redakcijos, negalėdamos tikros teisybės žinoti, ant sawos atsakymo ne ima, bet už for mą tokių rasztj wisada atsako, taigi ir atsiwtuos straipsniuose koliojimai nega'i but wartyjami.

Nesiseka Lietuwiszkiems biznieriams.

"Garsas" pranesza, kad She-nandoryj pradeda nesiekti lietuwizkiems biznieriams. Nusibankrutino p. Miliauckas su sawo sztoru. Priežastis yra ta, kad daugelis ima tawores ant kredito, o paskui apie užmokėjimą skolas nesirupina. Pas Miliaucką daug žmonių turėjo sudėtus pinigus, bet kaip "Garsas" paduoda, isz pėdžių-ųjų pinigų nieks ne žyds nė cento. Dabar wėl, kaip pranesza laikrasztis "Evening Herald", prie bankrutystės artinasi ir buczernė p. Tabaro, miesto bul-mis'ro.

Lietuwiszka Chicagos mokslainė.

Ant mokiniwo waių musų lietuwizkoj mokslainėj, musų lietuwizkos parapijos prabaszczius patsikwėtė lenkizskas minyzkas. Rods mums ne tiek rupi, kas lietuwij parapijow waikus mokina, kiek tas, kaip juos mokino ir ko. Mes neužginame, kad lenkizskose mokslai-

nėse lenkizskos minyzskos gal gerai waikus mokinti, bet kas tinka lenkizskoms, tas gal ne tikti lietuwizskoms, ypacz, kad kiek duodasi girdėti, terp pakwiestų lenkizskų minyzskų nėra nė wienos tiek moksnezios lietuwizskai, kad galėtų waikus prid-rancziai lietuwizskos kalbos iszmokyti.

Lietuwiszka wakarinė mokslainė.

"Saulė" pranesza, buk Mahanoy City, Pa. lietuwiai rengiasi įsteigti wakarinę mokslinę, kurijo mokys anglizskos ir lietuwiszkos kalbos. Isz pradzių užmantlytoji susirinko pas p. Wiesz-n'ką ir sudėjo kiek pinigų ant to reikalo. Welyjame mes tį mokslainė kuogeriausios klotes.

Mokestj, po 3c. ant dienos, uždėgė Pennsylvanijj ant atewiųjų neturinczių dar amerikonzskų ukękstęs popierj, kaip dabar pranesza isz Philadelphijos, sudžia Acheron rado priezingu įstatams. Darbawiai dabar nežibę kę daryti, ar imti tą mokesčių nuo darbinijų toliau, ar įmokes-tus pinigų jiems sugrązi. ti.

Isz wisur.

Neteisingi žydziski agentai ir Humburgo agentas Morawetz, per sawo pagelbinikus, prikaltę daug lenkų keliuti į Argentinj; sakė jiems, buk to karsztu randas dykai ateiwianis duoda žemę. Tuom tarpu ten aukeliawę persitikirino, kad wisi tie pažadėjimai buwo tai wialagystė; Argentinos randas ne tikt ne duoda žemės, bet wisi ne geidžia, ypacz lenkizskų atewi-wų, kurie reikalauj nuo rando pagelbos. Po ilgų praszmy ant galo iszsiurė juos į provinciją Mendoza, kolonijose Mlaque paskyrė po 20 akru žemės ant iszmokeszčio per 5 metus, skaitant už akru po 30 rublij. Rods ant szejmynos dawę po porą kwiczių ir po karwę. Ateiwiai wienok nepasitikti, idant galėtu iszmokėti į penkis metus pripuolantj mokesztj, o jeigu ne iszmokės, žemė nuo jų bus aimita. Kiti lenkizski ateiwiai ba'sų czia kenčia wargę.

Isz musų parapijos komite-tus.

Paskutiniuose laikuose musų parapijų komitetai pradėjo siusti į laikraszczius wisokius protestus ir nupekumus. Parapijos, kaipo wisuomėnės daly, turi su wisokias reikalais tiesę kreipties į lietuwizskus laikraszczius, jū komitetai turi teipogi tokią tiesę bet ne sawo, tikt wada wisos parapijos ir tai tasyk, jeigu ant sawo susirinkimo jį toki pad

NEWS TOLD IN PARAGRAPHS.

Minor Happenings of the Past Week.

EVENTS OF LAST SEVEN DAYS.

Political, Religious, Social and Criminal Doings of the Whole World Carefully Condensed for Our Readers—The Accident Record.

Newark, O.—Mrs. Alec Grimm killed herself with morphine while despondent.

Niles, Mich.—John Watson, a Colon contractor, fell from a scaffold and was killed.

Hurley, Wis.—The city hotel was burned, and Michael Welch, from Gile, Wis., was suffocated.

Carlyle, Ill.—The death of Joseph Starland, aged 60 years, occurred in Trenton, the result of a kick by a horse.

Sterling, Ill.—James Williams, a colored barber of Des Moines, was killed by a Northwestern freight train.

Menasha, Wis.—August Denais, aged 45 years, committed suicide by stabbing himself in the abdomen and throat.

Iron Belt, Wis.—I. Spahr, a mechanic in the Atlantic mine, fell through a shaft, a distance of sixty feet, and was instantly killed.

Mantowoc, Wis.—John Meehan, aged 66 years, was killed at the branch crossing by the Chicago & Northwestern north-bound passenger train.

Aurora, Ill.—The 17-year-old daughter of Nic Schweichstall of Big Woods was fatally burned by an explosion while attempting to light a fire with kerosene.

Greenville, Ill.—C. Cox, merchant and postmaster at Ayers, was struck dumb while smoking his pipe in front of his store. Otherwise Mr. Cox is in good health and attends to business with the assistance of a slate and pencil.

Dubuque, Iowa.—L. R. Brown of Epworth, a bachelor, was awakened by two masked men with revolver, who demanded that he open the safe in his room. He succeeded in driving both men out of the room, but was badly hurt.

Washington.—The department of state has been informed by the Korean minister, Chin Pom Ye, that he has received notice from the government of the appointment of Min Jong Moock as minister for foreign affairs.

Sterling, Ill.—John G. Manahan, noted lawyer, ex-member of the legislature and old soldier, is dying.

London.—In a 500-yard swimming race for the championship of the world at Doncaster Nuttall, the champion of England, defeated Cavill, the Australian champion, in the record-breaking time of 6:03 3/4.

Atlanta, Ga.—Colonel Isaac W. Avery, at one time editor of the Atlanta Constitution, fell from the porch of his residence in Kirkwood, a suburb of this city and died.

Detroit.—The American Eagle Tobacco Co., successors to Barker & Co., assigned without preference to the Union Trust company. The assets are \$159,000 and the liabilities \$115,000.

Owensboro, Ky.—Nat C. Stanley, a farmer, has assigned, with liabilities of \$30,000 and assets of \$50,000.

Lima, via Galveston.—Advices received here from Bolivia say that 250 Paraguayans who recently landed at Port Pacheco have seized the Bolivian town of Chiquitos, in the province of Mojos.

Havana.—The rainy season is now in full swing in this province, and military operations will not be resumed until it is over. The rebels confine their movements to raiding small towns.

London.—The Daily Mail's Berlin correspondent says he hears that Prince Hohenzollern's successor as imperial chancellor will not be Baron von Bulow, the German ambassador at Rome, but General von Bulow, who is now in command of the Fourteenth army corps.

London.—Sir Everitt Millais is dead. He was born May 30, 1856, and was a son of the late Sir John E. Millais, the painter.

Butte, Mont.—Snow fell here for several hours Wednesday. The weather was quite cold, though the snow melted almost as fast as it fell.

Louisville, Ky.—The association of veterans and sons of veterans of Illinois have closed a three days' reunion at Saylor Springs.

Buenos Ayres.—Telegraphic advices from Rio Janeiro, Brazil, state that the government has decided to expel all anarchists from the country.

New York.—J. Q. Adams Fritchey, a wealthy retired attorney of St. Louis, is dead of spinal disease at Atlantic City.

Davenport, Iowa.—George A. McKean of Marion, Iowa, committed suicide at the Hotel Linden by taking morphine.

Oakland, Cal.—Two cars, collided on the Hayward electric line. Mrs. Perve, one of the persons injured, may die. Mrs. Guild was badly hurt.

Lexington, Ill.—Benjamin Arnold, aged 20, a farmer of Blue Mound, jumped from a fast freight at the depot here. Both of his legs were crushed and he died in a few minutes.

Needles, Ariz.—A cloudburst has done much damage here. The water is three feet deep in the business streets.

New York.—Fire totally destroyed the machine shop and carhouse at Thirty-Sixth street and Church avenue, Brooklyn, belonging to the Nassau Electric Railroad company, and entailed a loss of \$100,000.

Ashtabula, O.—Ovelton Curtis was struck by a motor car and killed.

New York.—A freight train into a passenger train at Floral Park on the Long Island railroad. Four passengers were injured.

Fort Wayne, Ind.—Lewis B. Root, founder of the big dry-goods houses of Root & Co. in Fort Wayne and Terre Haute, is dead in New York city.

Davenport, Iowa.—Lightning struck a shed at the Leaside stone quarry, twenty miles north of here, killing Martin Laird, foreman, and injuring three other men.

Pineville, Ky.—William Moore, a deputy sheriff, killed Seymour Spencer, a miner, at Bear Creek mines.

CASUALTIES.

Macon, Mo.—R. R. Ackert, the oldest conductor on the Wabash road in Missouri, fell or was pushed from his train while running south near the Iowa and Missouri line and died from his injuries.

Toledo, O.—Fenton Waite, aged 7, and Lily Boidan, aged 3, were killed by street cars.

LaGrange, Ind.—The Rev. John R. Miller of Papanoe received fatal internal injuries by falling from the roof of his barn.

Webster City, Iowa.—Michael Meyers, 18 years of age, was instantly killed in a runaway, and his brother Fred was seriously injured.

Foristell, Mo.—A Wabash train, west bound, struck a bull a quarter of a mile west of this place and ten cars were derailed. An unknown tramp was instantly killed, Engineer John Egan was fatally hurt and Fireman Grease was badly scalded on the back and legs.

Owatonna, Minn.—Joe Clark, a horse trader, was found in his wagon here with his skull badly fractured and the brain ruptured. He cannot live. Clark had some trouble with Jud Morgan, who was traveling with him. Morgan is not to be found.

Zanesville, Ohio.—William O'Berne, who was leaving the city for a hunting expedition, attempted to alight from a freight train, was thrown under the wheels and badly injured. He walked two miles and died shortly after reaching the city.

Lac du Flambeau, Wis.—Three employees in the mill of the Flambeau Lumber company were seriously and one probably hurt by an accident on the log carriage. They are Joe Keller of Antigo, Frank Dawson of Ludington and Harry Levoy of Flambeau.

Louisville, Ill.—The Louisville roller mills were destroyed by fire. The loss is \$15,000, insurance \$5,000.

Stevens Point, Wis.—Ira L. Eldredge, a painter, fell a distance of forty feet to a cement walk. He was badly hurt.

FOREIGN.

Sidney, N. S. W.—News has been received here that the governor of German New Guinea was killed by natives on Aug. 21.

London.—A special dispatch from Constantinople says that eight Armenians, who have been convicted of taking part in the recent bomb outrages there, have been sentenced to death.

London.—The Times Montevideo correspondent says the rebellion in Uruguay is growing and that the insurgents are advancing toward the center of the republic.

Constantinople.—Rifaat Bey, until recently counselor of the Turkish embassy in London, has been appointed Turkish minister at Washington, in succession to Mustapha Tachsin Bey.

Athens.—Advices received here say that the insurgents in Crete fired upon the Turkish troops on Wednesday. The latter returned the fire, but no casualties occurred.

Friedrichshafen.—The king of Siam paid a visit to Prince Bismarck. His majesty lunched with the ex-chancellor, and they remained in conversation for a long time.

London.—The Mail's Berlin correspondent says it is stated that Prince Hohenzollern, the imperial chancellor, will retire in October.

London.—The Times' Buenos Ayres correspondent says that reports from all agricultural centers indicate an increase of fully 20 per cent in the wheat area of the country.

Constantinople.—The Afghan Sheik, Said Yahia, who has been on a visit to this city, has been loaded with presents by the sultan of Turkey and takes back with him a number of valuable gifts and an autograph letter addressed by the sultan to the Ameer of Afghanistan.

CRIME.

Victor, Col.—Henry H. Tillotson shot and killed his sweetheart, Ella Taylor, putting three bullets into her body, and then killed himself with the same weapon. Jealousy.

Alamosa, Col.—Joseph Simons, the town marshal, was shot and killed by O. F. Brown, who mistook him for a man who had attempted to break into the house of Miss Emma Polman, a neighbor.

Mexico, Mo.—Horace Wise tired of life and sent a bullet through his head. He still lives.

Milwaukee, Wis.—Judge Wallbur has issued a call for a grand jury to investigate the charges of bribery preferred by Ald. Charles E. Elbert against Charles Polachek, a stockholder of the Wisconsin Rendering company.

Hot Springs, Ark.—Mrs. Breese and her husband engaged in a quarrel over domestic affairs and the woman burned a number of fine dresses. The husband had gone in search of an officer when the woman took poison and died.

Niles, Mich.—Byron Qualey, a wealthy Catholic county farmer, committed suicide by the use of morphine.

Toledo, Ohio.—In a fit of jealous rage P. R. Ashwell, a carpenter, fatally shot his wife, wounded his son and attempted to commit suicide. Ashwell's wife, it is said, has been neglecting him.

Milwaukee, Wis.—Daniel Higelmeier, a well-to-do farmer of this county, was found dead in a barn on the Janesville road. His body is terribly bruised and cut and the police are investigating what may prove to be a murder.

Richard Center, Wis.—At Buck Creek Deck Thompson was fatally shot by Jerome Frye as the result of a quarrel.

West Superior, Wis.—Jacob Erickson, treasurer of the town of Superior, has charged C. H. Gill, ex-treasurer of the town, with embezzlement. The amount involved is said to be over \$10,000.

Bloomington, Ill.—The trial of the Rev. R. A. Brown, pastor of the Methodist church of Normal, on the charge of lying ended in the acquittal of Mr. Eic'wa.

Mexico, Mo.—At New Harmony, Pike county, Albert Jones, aged 20 years, shot and killed his 18-year-old sister. The murderer has become insane since committing the crime.

St. Louis, Mo.—A freight elevator in the Nelson Morris packing house in East St. Louis dropped from the third story to the basement. Louis Breen, William O'Brien and Patsiek Gilton were hurt.

MISCELLANEOUS.

Oakland, Cal.—The Christian Endeavors of Alameda county have started a crusade against the riding of bicycles on Sunday and are circulating pledges.

Sullivan, Ind.—Mrs. John W. Akers of Paxton dropped dead of heart disease. David Gray, a prominent citizen of the same place, also died of blood poisoning.

Carlyle, Ill.—Francis Herzog, one of the wealthiest farmers in Clinton county, died from an injury caused by the kick of a horse. He was 72 years old and had lived in this locality for forty-eight years.

New York.—Joseph W. Shannon, formerly a well-known character actor, is dead, aged 61. He was a member of the Wallack and Abbey stock companies. His last engagements were with James O'Neill and Rose Coghlan.

The drug store of E. E. Strubbar at Bloomington, Ill., was taken possession of by the sheriff on a chattel mortgage in favor of William T. Shortrose for \$2,500.

The Ohio State Savings and Loan association at Bridgeport, Ohio, made an assignment for the benefit of its creditors. The liabilities are \$52,000, with assets of \$39,000.

The Greensburg Furniture Company at Greensburg, Ind., assigned. Assets, \$15,000; liabilities, about the same. H. H. Wooley, owner of the concern, is the president of the Greensburg Limestone company, which assigned Saturday.

Burlington, Iowa.—Albert Hostler was drowned while boating on the river.

Springfield, O.—Cincinnati district Methodist Episcopal conference adopted resolutions favoring the coal miners.

Pomona, Cal.—David Pearce, a well-known ranchman near San Gabriel, is dying of poison from the sting of a mosquito.

Martinsville, Ill.—The Odd Fellows temple was dedicated by H. A. Stone of Vandalia, Ill., past grand master of the lodge of Illinois.

Tacoma, Wash.—Hugh Wallace has returned from Ashford for a short stay. He says that his wife is improving steadily. Mrs. Melville E. Fuller, her mother, who came on from Washington, is with her and under her care. It is expected that Mrs. Wallace can be brought home in a few weeks.

Phoenix, Ariz.—It is expected that work will be resumed within sixty days on the great Rio Verde irrigation enterprise, which is to redeem 200,000 acres of the finest land in the Salt River Valley of Arizona. Of the 150 miles of canals that will constitute the Rio Verde irrigation system twenty-two have been dug.

Victoria, B. C.—A letter received here states that there is an agitation at Skaguay, Alaska, in favor of enforcement of the alien labor law and the deporting of men who went from here to work for the British Yukon company.

Rochester, N. Y.—Ex-Congressman T. T. Flagler of Leckport, Niagara county, is dead, aged 85 years. He was president of the Holly Manufacturing company. Flagler was in congress from 1852 to 1857, being elected as a whig.

Milford, Mass.—In the Milford Central Labor union athletic games H. S. Donovan of Natick ran 100 yards in 0:9 1/2, breaking the world's record by one-tenth of a second, according to the watches of the timekeepers.

Chicago—Victoria Holm, the 22 months' old child of John Holm, 623 North Park avenue, Austin, fell into a cistern and was drowned. Mrs. Holm mistook the child about 4 o'clock, and, on going to the rear of the house, found the infant dead in the cistern.

Manchester, N. H.—The Amoskeag mills have started on full time, after a shut-down of one month. Eight thousand operatives thus return to work. All the big mills in the city are now running.

Alliance, Ohio.—Thomas R. Morgan, head of the Morgan Engineering company, died suddenly from apoplexy. He was an intimate friend of President McKinley.

Hartford, Wis.—George Schumacher was killed by a bull. Mr. Schumacher was 75 years of age.

LATEST MARKET REPORTS.

CHICAGO.

Cattle, common to prime, \$1.75 @ 5.75
Hogs, all grades, 3.15 @ 4.55
Sheep and lambs, 2.00 @ 5.65
Corn, No. 2, 30 @ 31
Wheat, No. 3 red, 33 @ 33
Oats, No. 3, 18 1/2 @ 18 3/4
Eggs, 50 @ 50
Rye, No. 2, 50 @ 50 1/2
Butter, 7 @ 13

TOLEDO.

Wheat, No. 2 cash, .96
Corn, No. 2 mixed, 30 1/2
Oats, No. 2 mixed, .19
Rye, No. 2 cash, .51
Cloverseed, prime Oct, 4.27 1/2

KANSAS CITY.

Cattle, all grades, 1.75 @ 4.65
Hogs, all grades, 2.25 @ 4.22
Sheep and lambs, 2.50 @ 5.00

NEW YORK.

Wheat, No. 2 red, 1.02 1/2
Corn, No. 2, .37 1/2
Oats, No. 2, 23 1/2 @ 24

ST. LOUIS.

Cattle, all grades, 2.00 @ 5.30
Hogs, 4.00 @ 4.25
Sheep, 2.00 @ 5.15
Wheat, No. 2 red, 34 1/2 @ 35
Oats, No. 2 cash, 19 1/2 @ 19 3/4
Corn, No. 2 cash, 27 1/2 @ 28

PEORIA.

Rye, .38
Corn, No. 2, .29 1/2
Oats, No. 2 white, .22 1/2

MILWAUKEE.

Wheat, No. 2 spring, .93
Corn, No. 3, .30
Oats, No. 2 white, 21 1/4 @ 22 1/4
Barley, No. 2, .41 @ .42

Milford, Ill.—A freight train on the Chicago & Eastern Illinois railroad broke in two at Wellington, Ill., derailing ten cars of grain and coal. Conductor H. Hite of Chicago was killed instantly, and a colored man named Holloway had both his legs broken.

Clinton, Iowa.—Michael Hasler, aged 39 years, was discovered locked in a box car in the yards here. He thought he had been in the car about four or five days. He died here at the hospital. Who put him into the car and for what purpose are not known.

MISUNDERSTOOD ORDERS.

Fatal Train Wreck Near Emporia, Kansas.

MANY KILLED AND INJURED.

Fast Express and Mail Trains on the Santa Fe Road in Collision—Mr. Bryan a Passenger—Praised for His Coolness and Bravery.

Three miles east of Emporia, Kan., Wednesday night occurred one of the worst wrecks in the history of the Santa Fe road. The wreck was a collision between the fast mail going east and the Mexico and California train going west. The west-bound train carried seven or eight coaches because of the large number who had gone to Burlingame to hear William J. Bryan. The distinguished advocate of bimetalism was himself on the train, but was in the rear car, probably 400 feet from where the wreck occurred. Mr. Bryan was one of the busiest men in the crowd of rescuers. He helped to go through the wreck, braving every danger. He helped to carry out every dead and wounded man and paid the greatest attention to their care. Mr. Bryan went into the fast mail car, the end of which was burning, and secured for a dying man a desired drink of water. He went into a car and brought out a cushion seat to make a pillow for another dying man. He was everywhere and assisting everybody, and his head was cool during the terrible scenes.

The dead are: Jim Brennan, engineer, Topeka; Nate Hollister, fireman, Topeka; J. F. Sousa, Kansas City, express messenger; Bill Prishy, engineer; R. A. Doran, postal clerk, Emporia; man unknown, tramp; Gonzalez, fireman of engine of west-bound train; brakeman, name not known, of 623 Locust street, Topeka, Kas.

The seriously injured are: Claud Holliday, Lawrence, express messenger, both legs broken and hurt internally; D. C. Erter, Kansas City, express messenger, legs broken and badly injured internally; John Dagan, Topeka, face badly mashed and head hurt; J. T. Butler, county attorney of Chase county, hip broken and badly injured otherwise; William F. Jones, Kansas City, Kas., leg and arms broken, face cut and back badly injured; B. P. Betrick, Atchison, salesman, forehead badly bruised, neck and shoulder sprained.

The wreck was caused by the misarrangement of orders from the trainmaster. The train was to be held at Emporia.

The Trades Union congress, in session at Birmingham, Eng., adopted a resolution declaring: "The best interests of labor and productive industry imperatively press for an international settlement of the monetary question by means of the restoration to par of exchange between gold and silver money, so as to provide a common standard of values throughout the world."

To Proceed Against Tolstoy. A congress of high Russian ecclesiastics is considering measures to stop the spread of sectarianism. The congress has decided to ask the government to proceed against the adherents of Count Tolstoy as being dangerous to the church and state. It also voted to prohibit the publications of Lutheran books in the Russian language.

May Unite for Defense. The Berlin correspondent of the Tageblatt announces that the governments of Belgium and Holland are about to conclude a defensive treaty. Fear is expressed, the correspondent says, that Belgium will be the seat of the next war between France and Germany.

Yellow Fever at New Orleans. Raoul Gelpi died of yellow fever at New Orleans. Steps were promptly taken to prevent a possible spread of the disease. As the case was one of importation, the doctors expressed confidence that they would be able to check the spread of the disease.

County Records Burned. The records covering the receipts for eight years of the county treasurer's office at Osage, Iowa, were burned in the stove vault of the office on Saturday night. A large reward is offered for the guilty party.

Six Dred It Men Drowned. As a result of the capsizing of the yacht Blanche B. in Lake St. Clair, near Detroit, Wednesday afternoon six men lost their lives and six others swam ashore or were picked up by rowboats.

OLCOTT FOR REPUBLICAN MAYOR OF GREATER NEW YORK.

William M. K. Olcott is the man whom Mr. Platt and the republican organization may pit against Candidate Seth Low for mayor of Greater New York. Mr. Low has identified his intention of making the race, and Mr. Platt and his party must swallow the Columbia College president or fight it out. If they decide to fight, Mr. Olcott will probably be their standard bearer. He is a young lawyer with a ravenous appetite for work, and is a republican of the deepest dye. He is just 35 years old, but he is mature of mind and a sage in the law. At present he is district attorney, and was selected for that place by Mr. Platt when Colonel Fellows died. In 1894 Mr. Olcott became the republican leader in the board of aldermen, and his intense republicanism and his inordinate desire to be doing something attracted the attention

LABOR AND INDUSTRY.

SOME ITEMS OF INTEREST TO UNION WORKMEN.

The Church and Labor—A Leading Chicago Divine on the Industrial Problem—Child Labor Problem in Michigan.

The Church and Labor—A Leading Chicago Divine on the Industrial Problem—Child Labor Problem in Michigan.

The Church and Labor—A Leading Chicago Divine on the Industrial Problem—Child Labor Problem in Michigan.

The Church and Labor—A Leading Chicago Divine on the Industrial Problem—Child Labor Problem in Michigan.

The Church and Labor—A Leading Chicago Divine on the Industrial Problem—Child Labor Problem in Michigan.

The Church and Labor—A Leading Chicago Divine on the Industrial Problem—Child Labor Problem in Michigan.

The Church and Labor—A Leading Chicago Divine on the Industrial Problem—Child Labor Problem in Michigan.

The Church and Labor—A Leading Chicago Divine on the Industrial Problem—Child Labor Problem in Michigan.

The Church and Labor—A Leading Chicago Divine on the Industrial Problem—Child Labor Problem in Michigan.

The Church and Labor—A Leading Chicago Divine on the Industrial Problem—Child Labor Problem in Michigan.

The Church and Labor—A Leading Chicago Divine on the Industrial Problem—Child Labor Problem in Michigan.

The Church and Labor—A Leading Chicago Divine on the Industrial Problem—Child Labor Problem in Michigan.

The Church and Labor—A Leading Chicago Divine on the Industrial Problem—Child Labor Problem in Michigan.

The Church and Labor—A Leading Chicago Divine on the Industrial Problem—Child Labor Problem in Michigan.

The Church and Labor—A Leading Chicago Divine on the Industrial Problem—Child Labor Problem in Michigan.

The Church and Labor—A Leading Chicago Divine on the Industrial Problem—Child Labor Problem in Michigan.

The Church and Labor—A Leading Chicago Divine on the Industrial Problem—Child Labor Problem in Michigan.

The Church and Labor—A Leading Chicago Divine on the Industrial Problem—Child Labor Problem in Michigan.

The Church and Labor—A Leading Chicago Divine on the Industrial Problem—Child Labor Problem in Michigan.

The Church and Labor—A Leading Chicago Divine on the Industrial Problem—Child Labor Problem in Michigan.

The Church and Labor—A Leading Chicago Divine on the Industrial Problem—Child Labor Problem in Michigan.

The Church and Labor—A Leading Chicago Divine on the Industrial Problem—Child Labor Problem in Michigan.

The Church and Labor—A Leading Chicago Divine on the Industrial Problem—Child Labor Problem in Michigan.

The Church and Labor—A Leading Chicago Divine on the Industrial Problem—Child Labor Problem in Michigan.

The Church and Labor—A Leading Chicago Divine on the Industrial Problem—Child Labor Problem in Michigan.

The Church and Labor—A Leading Chicago Divine on the Industrial Problem—Child Labor Problem in Michigan.

The Church and Labor—A Leading Chicago Divine on the Industrial Problem—Child Labor Problem in Michigan.

The Church and Labor—A Leading Chicago Divine on the Industrial Problem—Child Labor Problem in Michigan.

The Church and Labor—A Leading Chicago Divine on the Industrial Problem—Child Labor Problem in Michigan.

LABOR AND INDUSTRY.

SOME ITEMS OF INTEREST TO UNION WORKMEN.

The Church and Labor—A Leading Chicago Divine on the Industrial Problem—Child Labor Problem in Michigan.

The Church and Labor—A Leading Chicago Divine on the Industrial Problem—Child Labor Problem in Michigan.

The Church and Labor—A Leading Chicago Divine on the Industrial Problem—Child Labor Problem in Michigan.

The Church and Labor—A Leading Chicago Divine on the Industrial Problem—Child Labor Problem in Michigan.

The Church and Labor—A Leading Chicago Divine on the Industrial Problem—Child Labor Problem in Michigan.

The Church and Labor—A Leading Chicago Divine on the Industrial Problem—Child Labor Problem in Michigan.

The Church and Labor—A Leading Chicago Divine on the Industrial Problem—Child Labor Problem in Michigan.

The Church and Labor—A Leading Chicago Divine on the Industrial Problem—Child Labor Problem in Michigan.

The Church and Labor—A Leading Chicago Divine on the Industrial Problem—Child Labor Problem in Michigan.

The Church and Labor—A Leading Chicago Divine on the Industrial Problem—Child Labor Problem in Michigan.

The Church and Labor—A Leading Chicago Divine on the Industrial Problem—Child Labor Problem in Michigan.

The Church and Labor—A Leading Chicago Divine on the Industrial Problem—Child Labor Problem in Michigan.

The Church and Labor—A Leading Chicago Divine on the Industrial Problem—Child Labor Problem in Michigan.

The Church and Labor—A Leading Chicago Divine on the Industrial Problem—Child Labor Problem in Michigan.

The Church and Labor—A Leading Chicago Divine on the Industrial Problem—Child Labor Problem in Michigan.

The Church and Labor—A Leading Chicago Divine on the Industrial Problem—Child Labor Problem in Michigan.

The Church and Labor—A Leading Chicago Divine on the Industrial Problem—Child Labor Problem in Michigan.

The Church and Labor—A Leading Chicago Divine on the Industrial Problem—Child Labor Problem in Michigan.

The Church and Labor—A Leading Chicago Divine on the Industrial Problem—Child Labor Problem in Michigan.

The Church and Labor—A Leading Chicago Divine on the Industrial Problem—Child Labor Problem in Michigan.

The Church and Labor—A Leading Chicago Divine on the Industrial Problem—Child Labor Problem in Michigan.

The Church and Labor—A Leading Chicago Divine on the Industrial Problem—Child Labor Problem in Michigan.

FERN COTTAGE.

ND Fern Cottage is leased for two years to a widow, Mrs. Raynor. She brought good furniture from New York, and supports herself by coloring fashion plates for a magazine there.

This was the last statement my lawyer made upon the long-winded recital of the state of my affairs, when I returned from a seven-year absence, to take up my abode in my own home. He had by my directions renovated and put into good order the large, handsome house that was my inheritance from father, grandfather and great-grandfather, passing in each generation through a course of old-fashioned that still left the stately, old-fashioned walls and extensive grounds intact. We Hiltons were very fond of Hilton place, and had ample means wherewith to maintain its beauty.

But beside my own home, I also possessed several houses in the village of Crawford and one cottage just beyond the boundary line of my garden—a pretty place that my mother had christened Fern Cottage, from the number of rare ferns that nestled in the little garden under fanciful miniature grottos and piles of rock placed there.

I confess to a feeling of decided annoyance when I heard that this little gem of a country home had been leased to a working woman. It had been an summer resort for some of our own intimate friends, who preferred an independent home to the hospitalities of others, and it annoyed me to think of any one living there who would not preserve its dainty furniture and pretty surroundings with cultured taste.

But I kept my opinion to myself, and, indeed, for many days, was so crowded with business calls that I quite forgot the matter.

It was after twilight on a warm April evening that, passing the cottage, I saw through open windows my new tenant. She was bending over a small table, apparently drawing, while the gleam of light from a student lamp fell upon her. I had fancied a vulgar, commonplace woman. This was what I saw:

A figure slender and graceful, with hands as white and perfect as if carved in marble. A face purely oval, colorless and fair, with regular features, and shaded by hair of midnight black. Twice, while I looked, she lifted her eyes, large, lustrous and dark; full of suppressed pain. A face that covered a heart full of bitter anguish, a brain sensitive and cultivated.

I am a physician, though I have practiced little, preferring to write for the use of younger students; but I love my profession, and cannot quite keep its instincts quiet, when I study a new face. And all these instincts warned me that here was a woman burning a candle already flickering at both ends.

I had quite forgotten that mine was not a strictly honorable position, thus spying on a solitary woman's privacy, upon an elderly woman, seemingly an upholder of better days, came into the room.

"Will you never cease working?" she said, fretfully. "When the daylight is gone, and you cannot sort your colors, you take up that drawing that is ruining your eyes. Rest, child!"

Then the voice I knew must belong to that face, full, rich, melodious, but freighted with sadness, answered her: "Rest! You know I cannot rest!"

"Play! then! Do anything but strain your eyes any longer over that fine work."

The widow rose then, sweeping her heavy, black draperies across the room to the piano, where she played. Surely if this was recreation, it was a pitiful mockery. Walling, minor chords full of sobbing pain. Heavy muscles melting into sad refrains. A master touch, a rare power in the long, slender fingers only called out strains of heart-breaking pathos.

The old servant took out her knitting, seemingly satisfied to have driven her mistress from actual work, and the darkness fell around me, making still clearer the bright circle of light upon the table, and the soft, shadowy gloom of the corner where Mrs. Raynor, with her head, sad eyes and breaking heart, poured out something of her pain in music.

A soft rain drove me home, but I mused long and deeply over my tenant. I called several times, and received courteous welcome, was entertained by strictly conventional conversation, heard the piano in some fashionable, showy music, and found the surface society of Mrs. Raynor, gentle, refined lady, attractive and agreeable—no more.

I might have accepted this for the real woman, but I had a habit of lingering about my garden, and as the drawing room of Fern Cottage commanded no other view, my neighbor seldom closed the windows as the spring crept into summer. Paler, more shadowy, with added sadness in the great, dark eyes. Mrs. Raynor became almost ethereal as the warm weather stole something each day from her strength, and I was not surprised one morning to see old Susan coming hastily into my hallway.

"Oh, Doctor Wilton," she said, "she has fainted over those horrid pictures! Will you come?"

I went at once, finding my patient prostrated at last, and gently submissive to all my commands but one, the most imperative.

"I must work," she said, "as long as I can hold a brush."

"But you will die," I said, bluntly. "If you do not take a few weeks of entire rest."

"Die!" she said, quietly, not as if there was any terror in the thought but as if it was a new possibility in some problem of life. "No, I must not die yet!"

"Then you must obey me," I answered. "I will send a carriage every afternoon with a careful driver and you must go with Susan for a drive. You must be outdoors as much as possible, excepting during the heat of the day, and then, if possible, sleep."

Her dreary smile confirmed my opinion that sleep was a rare visitor at her pillow, but she did not say so. Indeed, she made no complaint, evidently allowing my visits solely out of regard for Susan.

And to Susan I turned at last for counsel. She had come to my house for some medicine I had brought from Paris—an opiate not yet in use in this

country. And I pointed to a seat, saying: "Susan, I am past sixty years old, crippled, as you see, seldom leaving my home except for foreign travel—no gossip. If you think you can trust me with Mrs. Raynor's secret trouble, I may be able to cure her."

The woman looked startled for a moment, and then, bursting into tears, she said:

"Oh, sir, it's awful trouble, and we don't want it to be known about here! It will not betray you," I said, gently. "You see, sir, she is not a widow, after thinking herself one for four years! He, Mr. Raynor, sir, for she's never hid her name, is a bad man, a man who nearly killed her with his drinking and gambling and bad company. He spent all the money her father left her, he crippled her boy with a blow of his drunken fist, and then he left her poor and sick, and the boy all crushed. She worked day and night for the child, little Harold, and he grew to nine years old, but always crooked and puny. Then Mr. Raynor found us out, and he would have taken the child, he would, the fiend, because she loved it. So we stole Harold away in the night and sent him to Germany with a friend. I'm telling my story all wrong, sir. We heard Mr. Raynor was dead—heard it from his own brother, too, who believed it, and Miss Edna—Mrs. Raynor, I mean—thought herself free, when she let Mr. Duchesne come to see her, and—ah, well, doctor, he was a true man; gentle, kind and loving, and so good to Harold. She thought she was a widow, and her heart was sore, so sore you can never guess, for she was one to take trouble hard—and what harm, if they loved each other? They would have been married if Mr. Raynor had not come back, pleased as Punch to find he could make a little more misery for his wife."

"But he is not living now?"

"Yes, he is, sir; the more's the pity! Mr. Duchesne is in Germany with Harold, and my poor dear is working her precious life away to pay for the baths for the boy, and to keep Mr. Raynor away. She pays him so much a month to leave her in peace."

"And this delicate woman supports a husband and child?" I said.

"Yes, sir, and lives upon the means of everything for the sake of being alone! It's awful, doctor, to think of those two loving hearts, one in Germany, one fretting here, and a bad man between them. They won't even write to each other, but we hear from Harold how kind Mr. Duchesne is to him. It is like him to try to comfort her by being so good to her crippled boy."

"It is a sad story," I said. "And I was too hasty in thinking I might help Mrs. Raynor if I knew it. We have no medicines, Susan, for such misery as this."

But yet I was glad to have heard the story. I sent books to the cottage, and I went over frequently, trying to win back the heart of the woman away from her own troubled thoughts, and amazed at her rare patience and courage, I had done but little in my efforts to restore her health, when Susan came hastily to summon me one heavy August day.

"Come, please," she urged. "He's there, hurt!"

"Who?" I asked.

"Mr. Raynor! He came cursing and swearing, because his money was not sent last month, and this morning he burst into tears."

He went over to Crawford and got drunk. He was coming home again, when he stumbled, somehow, and fell under a hay cart. He's badly hurt. I think the wheels went over his breast. I suppose, bad as he is, we'll have to nurse him."

And had as he was, tyrant, tormentor and traitor, the new patient thus thrown upon my hands was nursed as tenderly as if he had been both loving and beloved. Out of her heavy despondency, throwing self aside, Mrs. Raynor developed her charitable, forgiving nature in the weeks of illness that followed her husband's injuries, fatal from the first. I believe she would have kept him in life if by any self-sacrifice it had been possible, but she could only make smoother the passage to the grave.

I had thought her own tenure of life but frail, but in her devotion she grew stronger. She gained sleep by actual physical exhaustion, and calmness by the consciousness of duty performed. Susan, by my advice, provided food that was nourishing in small quantities and as the injured man passed toward the portals of eternity, we kept his wife from throwing her own life away by our united efforts.

I would like, for humanity's sake, to write that the reprobate reformed, or even showed common gratitude for the care lavished upon him, but he died as he had lived, sinking into stupor for days before the end came, and never, Susan assured me, bestowing one word of thanks upon his gentle, tender nurse.

It was a small funeral cortege that left Fern Cottage to take the remains of John Raynor to his New York home. I insisted upon escorting the widow, and left her with an aunt, who was sympathetic and kind, but evidently spoke from her heart when she said to me:

"Thank the Lord, he is dead this time!"

I scarcely expected Fern Cottage to be occupied soon again, but Mrs. Raynor returned in a few weeks, working again busily, for her boy, she told me, content to bear some further separation, as he was gaining greatly by the German treatment.

Yearning was gone from the large, dark eyes, and health came back slowly in the winter months, when my advice was followed, and Susan guarded my patient against overwork. The piano ceased to wall and sob, and the slender fingers found tasks in weaving gladder strains.

A year passed, and one evening, just before the Christmas time, I opened the cottage door. Upon my startled ears fell the sounds of song. Never had I heard Mrs. Raynor's rich, melodious voice in song before, and I paused, astonished, as Susan whispered:

"Her boy is coming home for Christmas. Mr. Duchesne is bringing him, and we expect them any day. And Harold is perfectly cured."

I did not go in. Such joy as that I felt should have no witness.

They came, these eagerly expected travelers, just before the Christmas bells rang out their joyful peals. The slender, handsome boy had his mother's face, and was evidently cured and on the way to a noble manhood.

And of his companion I can only say that I have no truer or more valued friend than Frank Duchesne, who comes every summer with his beautiful wife and pretty children to spend the hot months at Fern Cottage.—N. Y. Ledger.

THE CZAR'S BIG ROAD.

IT WILL REVOLUTIONIZE THREE CONTINENTS.

WILL TAKE IT POSSIBLE for a Man to Travel Around the World in Thirty Days—Most Progressive Nation in Europe.

HE RUSSIAN Trans-Siberian, the greatest railroad in the world and the only one that has an emperor for a president in a complete. When it is running, which will be in about three years, it will be easily possible to make the trip around the world in thirty-five days. Probably after a time, when things get to running smoothly, four or five days will be knocked off even this record. Then you will be able to put a girder around the globe within the month.

Jules Verne doubtless thought that he had cut to the lowest limit the time necessary for a trip around the world when he sent Phineas Fogg on the journey in eighty days. Nello Bly, the World's special courier, proved that the trip could be made in seventy-two days. But soon one will be able to go twice around the world and beat Phineas Fogg by ten days and Miss Bly by forty-eight hours in their trips once around.

The Trans-Siberian railway divides into two prongs out towards the eastern end of the line. One prong goes straight on to the Russian Pacific port of Vladivostok, the other strikes down through Chinese Manchuria in a southeasterly direction to Peking—a shorter cut to the sea by 331 miles than the Vladivostok line, and terminating, moreover, in a port which is open all the year round. Vladivostok is tightly covered up with ice during the winter. But the Vladivostok line is much nearer completion and will soon be open. By this coming fall it is expected that trains will run to the Amoor river, then by fast steamer passengers, mail and freight are to be pushed on to Khabarovka; thence in eighteen hours, over the Usuri section, to Vladivostok, making the distance from London to the most important harbor on the Japanese sea in seventeen and a half days.

It is estimated that when the road is repaired after the first few years of traffic and the contemplated branch to Peking is completed, a train traveling at the rate of the Pullman service between New York and Chicago will be able to make the journey between St. Petersburg and Peking in five days.

It is now possible by the "Nord Express" to go from London to St. Petersburg in two days and four hours. It will, therefore, be possible to reach Peking from London in seven or eight days. But even with the low speed of twenty-three miles an hour, which is pretty sure to be averaged while the road is new and stiff, it will be possible to reach Japan in sixteen days and China in seventeen days. The journey by the shortest cut at present—that is across the Atlantic, across America and across the Pacific—takes from thirty to thirty-five days, even with the best of luck.

The total length of the Siberian road proper is 4,741 miles, and of this nearly 3,000 miles already have been built and equipped with stations and water-tanks. Russia already has appropriated \$151,000,000 for the work, and

others who now go to Europe by the over-seas (twenty-eight to thirty day route) will much prefer to make the journey in ten or twelve days at very much less cost. This sounds very much like the death-knell to the steamship passenger-carrying trade between Europe and China and Japan. Millions of dollars that now go to steamships in other words, will then go to railroads. Doubtless certain kinds of freight will still continue to take the water routes between the Orient and western Europe, but even of the through freight an enormous quantity will go by the trans-Siberian route.

As to passenger traffic, take the cost and time of the journey from London to Shanghai for example. Under present conditions, by the most popular route, the time is two days from London to Brindisi and from Brindisi to Shanghai thirty-seven days—forty-one days in all. It costs first class \$377.50, or second class \$212. By way of Marseilles it takes thirty-five days to Shanghai and costs \$347.50 for first class and \$234 for second class. By way of America it takes from thirty-four to thirty-nine days from Liverpool to Shanghai and the voyage costs \$330 first class.

How will this service be by the Siberian route? From London to Wierzbolowa there is a day and a half of travel, which costs \$15 first class or \$26 second class. From Wierzbolowa by St. Petersburg, Moscow, Samara, Tsimlikour to Vladivostok, 6,445 miles, in fourteen days (twenty miles an hour), will cost only \$54.50 for first class or \$32.70 second class. It will be necessary to add for the extra cost of express rates \$16.25 for first class and \$10.50 for second class, and \$8.25 for thirteen nights in the sleeping car. From Vladivostok by Nagasaki to Shanghai on the Russian steamboats or the Japanese packet-boats takes six days for the price of \$40 first class or \$37 in second class. All the journey by this way from London to Shanghai will thus only last twenty-two days and will only cost \$154.10 first class and \$103.75 in second class.

In the price by steamers meals are included; adding then for meals on the railroads, sixteen days, \$48 for first class passengers and \$24 for those of the second class, there will be totals of \$202 and of \$127.75, which is more than a third cheaper than the journey by the other two ways.

Although as early as 1857 the desirability of opening a way of communication through Siberia was recognized and surveys were made with that end in view, it was not until March of 1891 that the present route and plan of the great Siberian railway was approved. Two months later, on May 12, the work was formally inaugurated at Vladivostok under the personal supervision of the then czar, who is the present czar, Nicholas II, who had laid the first stone of the mighty work. The construction of the road was placed in the hands of a committee of which the czar was and is still the president, and the rapid execution of the colossal project is largely due to his great interest and enthusiasm.

An army of 70,000 men, besides officers and engineers has been constantly employed in good weather on the three sections into which the work was divided, and they have built an average of two miles a day. Considering the difficulties encountered and, in many instances, the primitive methods employed, this is very rapid work.

Every sleeper has been saved tellously by hand in old-fashioned saw pits with one man above and another below. In the construction of high embankments the supporting piles have

been driven in by a most primitive contrivance. This consists of a giant wooden tripod on top of which runs a rope with a heavy flat-bottomed stone attached. This stone is raised and dropped on the pile until it is driven into the required distance. As this method has been used on each pile an idea can be obtained of the immense amount of time and labor that has been expended on this feature of the work alone.

It is a matter of serious interest to the United States and the whole world that Russia is preparing to become one of the great maritime powers of the Pacific. Evidence has long been multiplied of Russia's definite purpose to take a leading part in Pacific affairs. Since the strong military and naval occupation of Vladivostok that policy has been yearly growing more manifest. It has been greatly emphasized by the recent energetic progress of the trans-Siberian railway. That road has already become the highway of a vast current of Russian immigration into the fertile regions of Central Siberia. Of greater immediate importance to

THE ENGLISH HANDS.

WHAT A WELL KNOWN PALM-FINDS IN THEM.

No Trace of Disease—There Are No Sharp Lines of Demarcation Between Classes, as in France and Italy—The Causes of Great Britain's Greatness.

ME. THREBS, the well known palmist, who has recently visited England, has given a curious account of her experience in England.

"The average English hand," she says, "clearly denotes happiness. All these fingers are firm and slightly red, the fingers are square, which is a token of punctuality, good sense, energy and activity. Honesty is also denoted, and this will not surprise those who know how upright Englishmen are. The English women have long thumbs, which is a sign of strong will unless contrary lines in the hand modify this tendency. Now, all these qualities which I have mentioned are good, and those who possess them are naturally happy and fortunate."

"Furthermore, I examined nearly a thousand hands among all classes of society—courtiers, as well as working people—and in all I found one very characteristic sign, namely, the sentiment of unity of the Anglo-Saxon race. This sign is not to be found in French hands. According to a person's rank and social position in France will his or her hand be. By means of the hand I can always, in France, distinguish the aristocrat from the plebeian."

"In English hands there are no traces of organic diseases. In the thousands which I examined I found only one case of typhoid fever, and in this instance the disease was contracted abroad. No one who knows the progress of hygiene in England can be surprised at this absence of disease. Never did I find in the hands of members of the English court any presages of accidents, such as I have found in French hands, nor of revolution, such as I have found at the court of Italy."

"In what respects the English hands differ from the French and Italian hands I cannot yet say, but I intend to return to England and Italy, and to study the subject thoroughly. I will also go to Germany and to Russia, and I expect to make some curious discoveries."

"The usefulness of such work is manifest, though at the same time it is certain that many of the casualties foreshadowed by the hands cannot, as a rule, be avoided. A person who is threatened with a violent blow on the head will find it very difficult to escape it. Still, by the use of will power and by taking all necessary precautions, it may be avoided. I have seen in the hands of young women unquestionable indications of injury through some iron instrument, and as all of them rode bicycles I unhesitatingly advised them to give up this amusement."

AN EASY MARK.

The Gentleman from the Country Was Systematically Visited by Collectors.

"I weigh 200 pounds," said the man who had lived in the city a year, declares the Detroit Free Press. "My moustache grows long and strong. I'm active, know how to make a living and have always had an idea that I knew how to take care of myself, but I guess I must have borne a striking resemblance to an easy mark when I came here."

"Of course some allowance must be made for the fact that I was very busy in getting my family settled. There were trunkmen, carpet layers and scrub women to look after, and I was a general supervisor of the whole business. While I was straining every nerve and sweating at every pore to make a 12x14 carpet cover a 12x16 room, a big man with a tin badge on his chest walked in as one of authority and politely said: 'I see that you have three bicycles. Being a stranger in town you are probably unaware that you must pay an additional license of \$5 on each wheel. It is my duty to collect. I was just meddled to welcome anything that appeared like an additional hardship, for I was bestowing a good deal of pity on myself at the time, and promptly settled.'"

"While I was holding up one end of a refrigerator that is warranted to weigh 800 pounds, along came another man with a badge who asked how many cows I kept. I told him one, and he said I must pay the city \$2 for the privilege. That made me feel all the more like a martyr, and I reached for the money so willingly that he interrupted to ask what kind of a cow she was. When I said with some pride that she was a Jersey, he taxed me \$1. Then followed a man who tied a brass check to my lawn mower, and charged me \$1, and another that wanted \$10 because I had both electric light and gas. By that time my mind was working again, and so was my boot toe, but I was out \$19 and felt like a cross-road 'Rube.'"

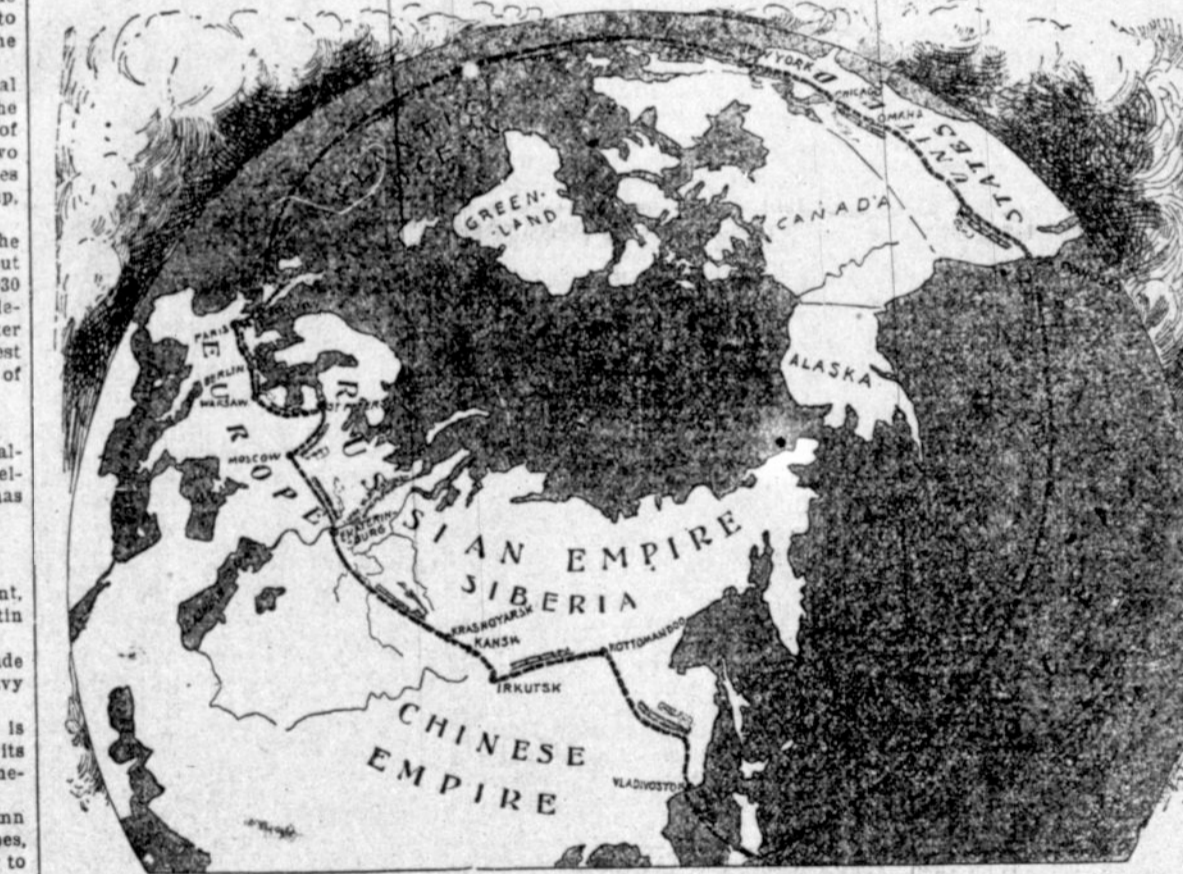
New Danger Signal.

French newspapers are suggesting a new system for the prevention of marine accidents which proposes to place strongly smelling chemicals in floating light buoys and bell buoys. Cliffs and dangerous shoals are very often hidden by thick fog, which does not allow light to penetrate nor sound to be heard until too late, while the strong smell of some chemical substances would be carried far away, and would indicate to the seafarer with a keen olfactory sense at great distance that he is nearing a dangerous coast.

Getting One Better.

"Did you read about the Missouri man who bought a town and moved it six miles?"

"Pooh—I knew a cyclone that moved a town fifteen miles without paying out a cent."

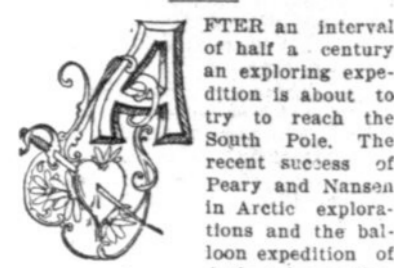

DOTTED LINE SHOWS ROUTE OVER WHICH SHORT TRIP AROUND THE WORLD CAN BE MADE.

TO THE SOUTH POLE.

EXPLORATIONS RESUMED AFTER FIFTY YEARS.

Plans of Borchgrevink—Less Known of Antares Than of Any Other Region on Earth—Commercial Incentives—A Tempting Field.

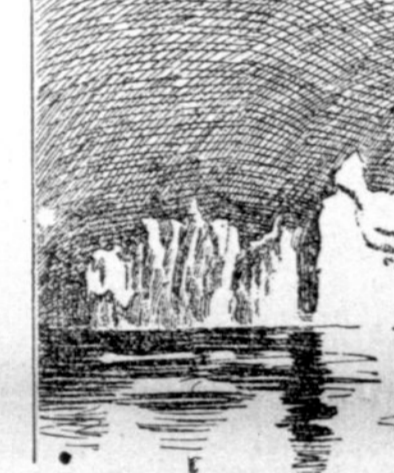

AFTER an interval of half a century an exploring expedition is about to try to reach the South Pole. The recent success of Peary and Nansen in Arctic explorations and the balloon expedition of Andree have stimulated interest in polar research, and attention has been called to the long-neglected Antarctic continent and the rich, tempting field for exploration and discovery which lies about the South Pole. While Peary and Andree are working their way to the farthest North, C. E. Borchgrevink will be seeking a path to the Southern extremity of the earth.

The last exploring expedition, and the one from which nearly all we now know of the Antarctic regions was received, was that of Sir James C. Ross in 1841. He discovered several islands and sailed for 500 miles along the coast of what he believed was an Antarctic continent. He planted the British flag there amid the eternal ice and snow and named the country "Victoria Land." It was the only part of Her Majesty's dominions which was not represented at the recent Jubilee "blow-out." Since Antarctic exploration has been dropped, only an occasional steam whaler, cruising far to the South in search of its prey, has brought back stories of having seen the almost forgotten continent, with its ice barriers and its range of great volcanic mountains.

Borchgrevink, who is collecting the material for his Antarctic expedition in Australia, visited the coast of Victoria Land in 1894 in the steam whaler Antarctic and came back filled with the desire of penetrating the mysteries of the South Polar regions.

When he laid before the International

A POLAR ICEBERG.

Geographical Congress in London on his return, the results of his observations along the Antarctic coast he spoke of the rich guano deposits at Cape Adair, and some "pyrometers" at once formed an "Antarctic company." The company proposed to Borchgrevink that he should join in the enterprise. He was to have \$25,000 as a reward for the knowledge he had of the guano fields and for services in getting a government concession for working them. He was to have a share in the stock of the company, and his expedition for exploration was to be transported free of cost to the Antarctic continent in the company's steamers. The explorer at once accepted the proposition and determined to devote his \$25,000 to the equipment of his expedition. But when the concession finally was granted Borchgrevink's name was left out, and his co-operator in "the city" was named as the discoverer of his discoveries.

The rest of the history of the attempt to send out an expedition last year is thus told in the explorer's own words: "With my heart in the enterprise, I pocketed my pride, collected \$4,000 for my scientific expedition, and awaited with eagerness the forming of the Antarctic company. The company's prospectus for private use came out with a proposed capital of \$100,000 ready for underwriting. It is unnecessary to say that it was never floated—was it ever intended to be?"

H. J. Reid, the Premier of New South Wales, who refused to be knighted on the occasion of the recent Jubilee, took a deep interest in Borchgrevink's plans for exploring the Antarctic regions, and invited him to Australia, where he is now fitting out his expedition.

Before Sir James Ross annexed Victoria Land to the British Empire Captain Wilkes had carried the United States flag along the shores of this Antarctic continent, and part of it is still known as Wilkes Land. Wilkes started in August, 1838, from Hampton Roads with a fleet of six men-of-war for an exploring expedition to the unknown lands of the Antarctic region. He took along a company of scientific specialists, and after making some deep-sea soundings arrived in January of the next year at Orange Harbor in Terra del Fuego. In February Wilkes set sail for the South Pole. He discovered several islands, but ice prevented him from making his way to the shores of the Antarctic continent that season. The next winter, however, he continued his explorations and sailed for many miles along the ice barrier which fringes the land around the South Pole. This was the same Wilkes who subsequently, as captain of the San Jacinto, stopped the British mail steamer Trent and took from her the rebel envoys, Mason and Slidell.

According to the knowledge we have now of the Antarctic regions we are bound to believe that the South Pole is surrounded by a continent and that that continent is traversed by a range of volcanic mountains. It is a curious

MY LADY'S LINGERIE.

Hosiery, Underwear, and Corsets in the Very Newest Designs.

Considerable attention is being paid to stockings, which show, in consequence, a great variety and no little taste. The revival of Victorian modes has restored the white silk stocking; pretty embroidered silk stockings are also mauve pink, pale blue, straw, etc., with embroidered "clucks," or instep pieces. Many stockings are cut, piece of lace (black or white) being inserted. The shape is admirably contrived to improve the curve, apparently, of the instep and ankle. Dark silk stockings are not in vogue, except in crimson and black. Dark blue, green and violet do not look well. Plain silk stockings have appeared, also plaid woolen and thread to wear with colored leather walking shoes and tailor gowns.

Parisian hosiery novelties are black silk stockings, hand painted. Garlands of flowers, even figures, decorate the whole length, but this style is not adopted by women of fastidious taste. The stockings are so fine in texture that they must be worn over a pair of flesh-colored silk ones.

It is becoming more and more the correct thing to wear complete toilettes either to match or harmonize in color, and not only must petticoats and hosiery be considered but corsets must match the petticoat, and some people even go so far as to wear underclothing of the same color as their gown.

Black and scarlet wash silk chemises and knickers have their admirers, but fortunately most people prefer dainty white cambric underclothing, or at least draw the line at pale pink, blue or some delicate shade which has a clean and fresh appearance.—Philadelphia Inquirer.

Hip Pain on Trial.

In medical times it was not uncommon to put animals on trial for their life. The animal which most frequently came before the criminal courts was the pig. At Mesnil St. Denis, near Paris, there still exists a spot called Truye Pendue, after a sow which was once hanged there for killing an infant, and about twenty similar cases are recorded in France alone. Thus, in 1386, the magistrates of Falaise condemned a pig to have its snout and one leg cut off and then be hanged for having killed an infant and eaten part of its face and arm. The pig was executed in the market place dressed in human apparel, and the executioner received ten deniers and a new glove as his fee.

The following is the statement of expense sent to the bailiff of Mantes in March, 1403, for the execution of a sow which had killed a baby:

For her expenses while in goal.....6 sols, Parisian item to the hangman who came from Paris to make said execution.....24 sols. Item, for the cart which took her to the gallows.....6 sols. Item, for cords to tie and drag her.....2 sols 8 deniers. Item, for gloves.....2 deniers.

Masaniello, the Fisherman of Naples.

In the year 1647 Masaniello, a fisherman of Naples, then twenty-seven years old, became leader of a successful revolt against the Duke of Arcos, the tyrannical Spanish viceroy of Naples. After he had been raised by mob favor to a height of power more despotic than monarch ever wielded, he only a week later shot by the same populace in the streets, as if he had been a mad dog. His headless trunk was dragged through the mire for several hours, and cast at nightfall into the city ditch. On the morrow the tide of popular feeling turned once more in his favor, his corpse was sought, buried in royal robes, and buried magnificently by torchlight in the cathedral, ten thousand armed men, and as many mourners, attending at the ceremony. The fisherman's dress which he had worn was rent into shreds by the crowds, to be preserved as relics, the door of his hut was pulled off its hinges by a mob of women and eagerly cut into small pieces, to be made into images, caskets and other mementoes. The scanty furniture of his poor abode became of more value than the adornments of a palace; the ground he had walked upon was considered sacred, and being collected in small phials, was sold at its weight in gold, and worn in the bosom as an amulet.

Her Toilette Will Soon Be All Right.

Miss Edith Crane, who plays Trilby, recently stepped on a rattlesnake while hunting berries in the Catskill mountains. The reptile sank its poisonous fangs deep into her ankle, but the swelling will all be gone by the time she is again due to exhibit her pretty feet.

More Important.

One of the most prominent churches in Chicago is decorated near the door with two gilt lettered signs, one containing the pastor's name and the other the janitor's. The latter's name is in letters twice larger than the former's.

Foolish Impulsiveness.

A peculiar instance of impulsive recklessness is reported from Paris, Ark., where a 16-year-old girl who had been reproved by her mother jumped out of a third-story window, and her 19-year-old sister, who saw her, became excited and immediately jumped out after her. Both were hurt seriously.

CAPE ADAIR—FROM A PHOTO.

TOLD ABOUT BUFFALO BILL.

Attempts have been made to prove that Robert Fulton did not discover the power of steam, that Morse was not the inventor of telegraphy, that Edison, that Shakespeare's plays were written by Francis Bacon, and that Buffalo Bill isn't Buffalo Bill. The last named attempt was the maddest of all. If there ever was a man called Buffalo Bill, he was not known through the west when that title was conferred upon W. F. Cody, and to this day he has never come to the front to assert his claim.

There is but one Buffalo Bill. And he is the most widely known American today, living or dead. The quantity of prose and poetry, history and fiction, that has been printed about him in books, magazines and newspapers, if measured up, would undoubtedly exceed the printed matter published concerning any historical character, with possibly the solitary exception of Napoleon Bonaparte.

In his poem "Columbia to Buffalo Bill," Hugh Wetmore, the western poet, mentions the fact that on his European tour Buffalo Bill received homage from countries that "bowed not to Bonaparte's sway," meaning, of course, the British kingdom particularly.

Buffalo Bill was honored by the nations of Europe but the queen of England tried hard to outdo all the other crowned heads by the attention which she showed the distinguished American. Her majesty showered diamonds upon him, and it is said that the queen found but one fault with the recent jubilee celebration, and that was on account of the absence of the celebrated scout.

One of the questions which has caused many a dispute, Buffalo Bill's age. He frequently overhears the assertion made that this knight of the plains has been before the public for sixty years. There is no excuse for this mistake. He was born in 1848, and at the age of ten years, in 1858, shot his first Indian. This heroic act, which helped materially to save himself and

companions from massacre, made him famous, and chroniclers have never weariied of writing about him from that day to this.

He is still under fifty, and if his hair is touched by frost, it is the result of commencing very young, and enduring excessive hardships.

The world knows him as pony express rider, freighter, stage-driver, trapper, hunter, soldier, scout, marshal, justice of the peace, legislator, and educator—for his congress of rough riders was organized originally by Col. Cody with the laudable intent to enlighten the world in regard to the then unknown empire of the west—but much that would prove interesting remains to be written regarding that period of his life which was the brightest of his life before his mother died, while he was acting as the sole protector of his widowed mother and his baby sisters. That fond mother was wont to predict that her son would one day be the president of the United States. Could she have lived she would have had the gratification of seeing him decline a nomination to the United States senate, and to have read in a hundred western journals a proposal to run him for the highest office in the land. If that heroic mother had lived, all this might have interested him, for her sake, but politics never seemed to have any charm for him.

In the language of the marts, he has made oceans of money, and he has expended millions of his wealth trying to develop his beloved west.

The present season his vast ranches in Nebraska, on the North Platte and on the Dismal river will yield an immense harvest, and his big irrigation scheme in the Big Horn basin, in Wyoming, whereby he is reclaiming and colonizing hundreds of thousands of acres of valuable land, will have a boom.

In the year 1900 Buffalo Bill will again take his educational exhibition to Paris, where he was immortalized in bronze and in oil, and where his show rivaled the Eiffel tower as an attraction at the last exposition.

HON. WILLIAM F. CODY. (Buffalo Bill)

HIP DISEASE.

Hip disease is one of the most common causes of lameness in children. This is not only because it occurs perhaps more frequently than disease of any other joint, but also because it begins so insidiously that the early stages, when treatment might accomplish most, are often passed before the trouble is recognized.

The first sign is usually a slight limp, which comes and goes for no apparent reason; there is no pain, and as the child can give no excuse for limping, he is perhaps reproved for what is regarded as merely a bad habit. There is a little stiffness after sitting, and especially in the morning on getting out of bed, but this passes away with exercise. It may disappear for days at a time, and then return in a rather more pronounced form.

The child seems instinctively to avoid a shock to the hip by stepping on the tips of his toes, but when told to put his heel to the ground he does so without trouble. After a while a little pain begins to be felt, and this, like the limp, may be intermittent at first; it seems too slight to have any serious significance, and the parents often speak of it as a "growing pain." At first the child hardly knows where the pain is, it is so indefinite, but soon it becomes more marked and is referred to the knee.

The limp and the pain are so slight that no alarm is felt, and so the opportunity of throttling the disease in its infancy is often lost, and the more striking symptoms of the second stage set in before a physician is consulted. Now the little patient begins to have "night cries." Suddenly, in the midst of sound sleep, he utters a piercing cry expressive of severe pain; but he is not conscious of suffering, and may not even wake, or if he does he cries in a startled way for a minute or two and then falls asleep again.

At this time, if the child is examined, one leg may be seen to be a little thinner than its mate and perhaps slightly drawn up at the hip. The disease is now fully established, and while not necessarily incurable, is much more difficult of management than it would have been at the beginning, when a few weeks' rest might have sufficed to remove all signs of the trouble. The moral is, never to neg-

lect a limp or a "growing pain" in the young.

Tweaked by a Photograph Button. While robbing an old man in Chicago Joseph Hoffman lost a photograph button upon which was the picture of his sweetheart. The police found the button and thereby traced Hoffman, who fled. The police found evidence enough, however, to warrant the arrest of two accomplices.

No Such Thing as Homely Baby.

The man who has offered a prize of \$5 to the homeliest baby exhibited at a country fair in Maine has a safe thing. No committee can be found to make such an award, unless the infant happens to be an orphan.

MEASUREMENTS.

- A span is 9 inches. A hand is 4 inches. A size in cuffs is 1 1/2 inch. A size in collars is 1 inch. The nail is 2 1/4 inches long. A nautical knot is 6,100 feet. A quarter of cloth is 9 inches. The royal 32 mo. is 5 1/2 inches. A royal quarto page is 12 1/2 x 10. A square 16 mo. page is 4 1/2 x 3 1/2. One hundred quarts make a cask. The royal 24 mo. page is 5 1/2 x 3 1/2. A royal octavo volume is 10 1/2 x 8 1/2. A size in stockings is 3/4 of an inch. The hedgehog is 10 inches in length. The medium octavo is 9 1/2 x 6 inches. The 48 mo. page volume is 3 3/4 x 2 1/4. A demy folio volume is 18 x 11 inches. A pace is considered to be about 2 feet. A size in finger rings is 1-1/16 of an inch. The moccasin is from 18 inches to 3 feet. The ordinary human nose is 2 inches long. One hundred spoonfuls make one quart. Deaks are from 26 to 30 inches in height. A bush is equal to 2,150.42 cubic feet. The viper grows from 2 to 3 1/2 feet in length. Knitting needles are usually 9 inches in length. The common red fox is from 1 1/2 to 2 feet long. The average ear is from 2 to 2 1/2 inches in length. The ordinary pin is about 1 inch long, says the Chattanooga News.

VISITS HIS OWN GRAVE.

A Kansas Postmaster Who "Poised" Possum.

On July 16 the assistant postmaster-general appointed A. W. Hall postmaster at the village of Trading Post, this county, says a La Cynne (Kaa) correspondent in St. Louis Post-Dispatch. The only remarkable thing about this transaction is that, according to the war department records, Mr. Hall is dead and the government has discharged its obligation toward him by placing a tombstone over the place where he is supposed to be buried.

The town of Trading Post is within three miles of the Missouri state line. During the war Mr. Hall, then a young man, enlisted in the union army and saw considerable irregular service fighting the bushwhackers, who swarmed over the country and terrorized the inhabitants. One day a company of ten soldiers, of whom Hall was one, and an officer were detailed from a company of scouts to cross the state line and forage for provisions, the Kansas settlers having been pillaged until nothing was left. Hardly had they crossed the line before 100 bushwhackers swooped down upon and captured them. Without a moment's hesitation the captain of the guerrillas ordered their execution. They were taken to the summit of a large mound about a mile west of the line and shot down like dogs. Hall fell with the rest, shot through the head, but did not lose consciousness, and heard his executioners discuss the advisability of wasting another round of ammunition. Large numbers of union men were in the vicinity and the marauders made haste to recross the line and seek safety farther east.

Hall was found by friends, was taken care of and recovered, but was reported as killed to the war department. To this day he is known over the country as "Possum" Hall. His dead comrades were buried about two miles from Trading Post, and a few years ago the government erected a slab to mark the graves, bearing Mr. Hall's name, in addition to those of the dead soldiers.

Thus it happens that if the postmaster so desires he can ride out and visit his own grave and read the record of his death.

THE NEXT WORLD'S FAIR. Although the Paris exposition, which will mark the close of the nineteenth century, is still three years in the future, the French capital has its preparations for the great event well under way. The remarkable extent and beauty of the world's fair at Chicago have stimulated the civic pride of Paris, and no pains will be spared to make this exposition of 1900 surpass even that of 1889.

In anticipation of the approaching event several grand public works, which will add greatly to the beauty of the city, have already been begun. A noble avenue is to be opened from the Champs Elysees to the Hotel des Invalides, crossing the Seine by the great bridge of Alexander III, the cornerstone of which was laid by the czar during his visit to Paris last year.

At the upper end of this avenue two beautiful art palaces, which are to be permanent additions to the public museums of the city, as well as features of the exhibition, are being built. And finally, the Seine in the neighborhood of the exhibition grounds is to be transformed into a sort of Venetian canal, lined with palaces, terraces and Italian gardens, and furnished with broad embankments for use as promenades.

All of these undertakings are now fairly begun, and upon the most magnificent scale. The Pont Alexandre III, will be nearly two hundred feet in width, and its single arch crowned by monuments of heroic size will occupy three years in building.

The exhibition itself is planned upon lines of equal grandeur, and there is every reason to expect that it will prove the most extensive and varied display of the products of civilization, useful and beautiful, which the world has ever seen.

Our own country has not yet officially accepted the invitation to take part, but will soon do so. It is to be hoped that the American nation will be represented by a display in all respects worthy of itself and of the occasion, and that Americans who visit the great fair will have no reason to blush at seeing the republic outdone in the friendly rivalry.

Not Much Danger. A dash of cold, worldly knowledge falls occasionally like a wet blanket on a gush of warm sentiment, and leaves nothing more to be said. A young man who had gone to the great city to make his fortune had written home to tell of his unexpected success in finding a job.

"I have great hopes of Archie," said the mother, looking over the letter for the fifth or sixth time. "If he only won't fall into expensive habits."

"Don't think he will, Matilda," replied the father. "I don't think he will—on nine dollars a week."

A Norwegian Monarch's Long Reign. Norway can boast one of the longest reigns known in European history. Harald Fairhair, the founder of the kingdom of all Norway and of the dynasty which reigned 400 years, became king at the age of ten, 860, and died 933. If he had not resigned, owing to his advanced age, in 930, he might have held the "record" of Europe, which now belongs to Louis XIV. of France.

Very Natural. "What's the row between you and Miss Nipper?" "Oh, she accused me of cutting her in the street, and I explained, too, that as I had only met her at evening entertainments I didn't recognize her with her clothes on."

Difference of Opinion. "I hear you are going to marry again." "That," said the lady who had already disposed of four husbands, "that is my business." "Oh, your business? I thought it was merely your recreation."

HIS POWER WANING.

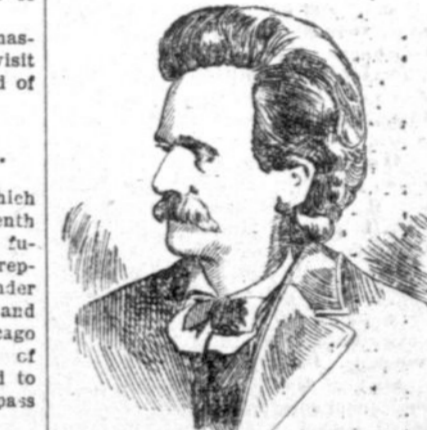
STILL GRIEG IS AN INTERESTING FIGURE.

One of the Figures Among the Past Fading Group of Great Composers—His Individuality—His Inspired Compositions.

ALTHOUGH his powers seem to be on the wane, Edvard Hagerup Grieg is yet one of the most interesting figures in the group of latter-day composers, who have set before themselves the distinctly modern ideal of nationalism in music. The group is not large, but is commanding the attention of the people more and more, and its influence is wonderfully stimulating, as we may soon have occasion to observe. In the composition of American music, the Norse of Grieg's colleagues, models or precursors has sought inspiration more zealously than he in the folk songs and folk dances of his native land—neither Gade, nor Chopin, nor Liszt, nor Smetana, nor Dvorak. None has more persistently and consistently cultivated the dialect of the common people, or transferred the spirit of popular music so undiluted into the sophisticated forms of art. Grieg is known as essentially the interpreter to the world at large of the Scandinavian feeling for music. He had predecessors, but none who, in anything like the same measure identified himself with that feeling or succeeded in stamping his productions so unmistakably with the Norse hallmark.

Grieg's music came upon the world with the force of absolute novelty, and the freshness of form and the originality of his earlier publications seemed irresistible. They proclaimed an individuality which was almost arrogantly assertive, yet were full of insinuating grace and haunting charm. A musician whose chief characteristic is so conspicuously a deliberately chosen peculiarity of style cannot wholly free himself from a suspicion of affectation; nor has Grieg been entirely exempt from this suspicion. It is on the whole, unjust, unjust, at least so far as his best and most truly inspired compositions are concerned.

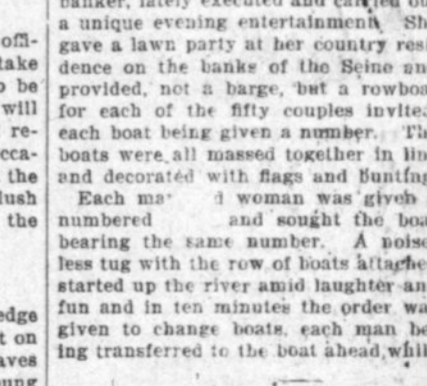
EDVARD HAGERUP GRIEG.

Some times very pretty women do have ideas in their heads, cynics to the contrary. Mme. Meyrelles, wife of a Paris banker, lately executed and carried out a unique evening entertainment. She gave a lawn party at her country residence on the banks of the Seine and provided, not a barge, but a rowboat for each of the fifty couples invited, each boat being given a number. The boats were all massed together in line and decorated with flags and bunting.

Each man's woman was given a numbered and sought the boat bearing the same number. A policeless tug with the row of boats lashed started up the river amid laughter and fun and in ten minutes the order was given to change boats, each man being transferred to the boat ahead while

Her New Idea. Sometimes very pretty women do have ideas in their heads, cynics to the contrary. Mme. Meyrelles, wife of a Paris banker, lately executed and carried out a unique evening entertainment. She gave a lawn party at her country residence on the banks of the Seine and provided, not a barge, but a rowboat for each of the fifty couples invited, each boat being given a number. The boats were all massed together in line and decorated with flags and bunting.

Each man's woman was given a numbered and sought the boat bearing the same number. A policeless tug with the row of boats lashed started up the river amid laughter and fun and in ten minutes the order was given to change boats, each man being transferred to the boat ahead while

MME. MEYRELLES.

the man in the front boat went back to the last, a swift naphts launch attending to the transfers. Twenty-five changes were made on the way to a pretty grove, where lunch was served, and the rest of the change were completed on the way back.

There were no wall flowers at this party—every one stood on an equal chance.

Humor.—Amid our sorrows and perplexities and cares we have the safety valve of laughter to relieve the awful pressure that is bursting the brain and straining the nerves.—Rev. Frank DeWitt Talnage, Presbyterian, Pittsburg, Pa.

ONE HOUR'S CHAT.

By Helen Bookman.

I was a reserved, morose boy at college. "Reserved, yes, but often very sad," replied his friend, "but never morose. Many times I longed to ask for your confidence, but there was something that told me it was too deep a sorrow you were hiding for any intrusion."

A BELLE IN MEXICO.

TRIUMPHAL TOUR OF THE QUEEN OF BEAUTY.

Mass Bands Greet Her—A Bull Fight in Her Honor One of the Features of Her Invasion—Texas Ticked Over Her Triumph.

EXAS has many beautiful women, says the St. Louis Globe-Democrat, but the most beautiful of them all, according to the decision of expert judges, is Miss Gertrude Dwyer of San Antonio.

NOT USED TO HOTEL WAYS.

A Young Woman After Registering Gives the Clerk a Surprise.

She drifted into an uptown hotel by way of the woman's entrance. She was plainly, but neatly, clad, and did not look like a girl who was used to the system in operation at a big hotel.

EIGHT BURNED TO DEATH.

Terrible Disaster in an Indiana Village.

EXPLOSION OF NATURAL GAS.

Broad Ripple, a Small Town Eight Miles North of Indianapolis, Ind., Almost Destroyed by Flames—List of the Dead.

The village of Broad Ripple, eight miles north of Indianapolis, Ind., was almost wiped off the map by the double natural gas explosion and fire Saturday.

MONETARY COMMISSION.

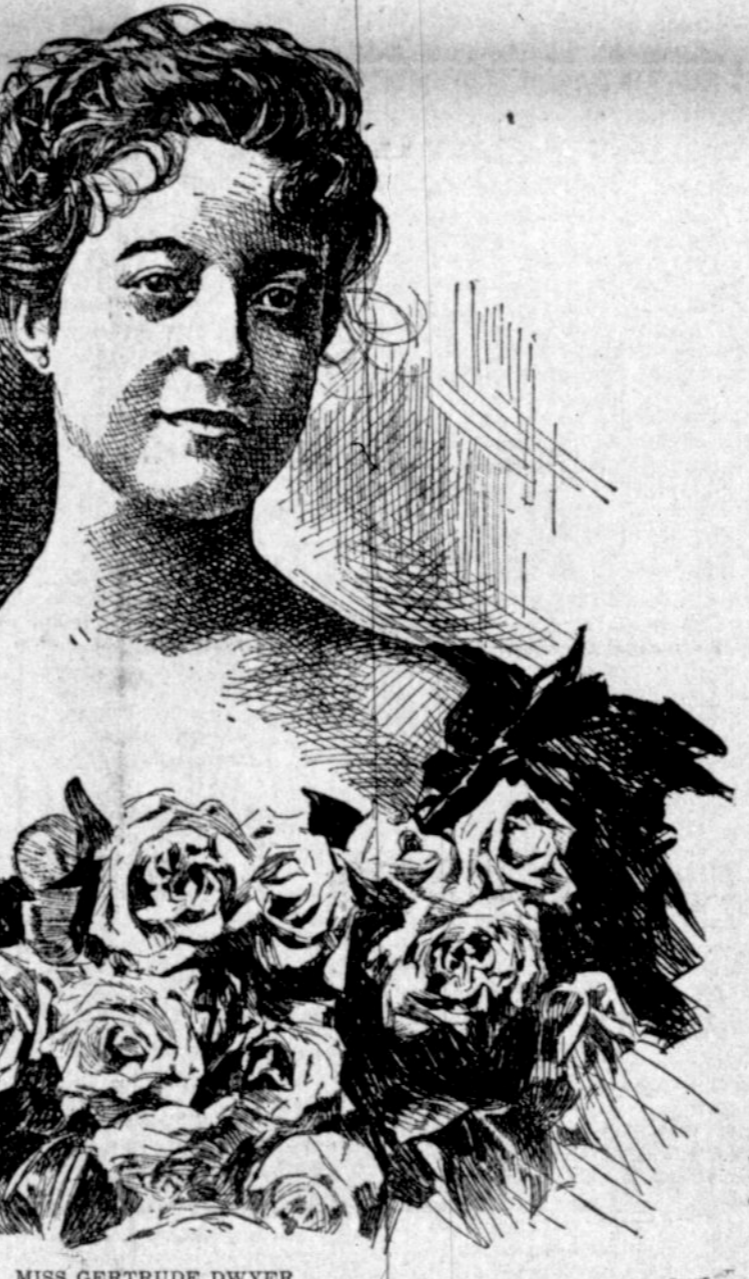
Chairman Issues of the Indianapolis Convention.

H. H. Hanna, of the executive committee of the national monetary convention that met in Indianapolis last January, has named nine of the eleven men who will form the monetary commission for the preparation of a bill to be submitted to congress.

J. W. BREIDENTHAL ON KANSAS PROSPERITY.

John W. Breidenthal, the man who says that Kansas is the most prosperous state in the union, is a populist of the populists. Mr. Breidenthal is at present bank commissioner of Kansas.

MISS GERTRUDE DWYER.

the bloody banderilleros with which the bull had been tortured. They also made her a present of their photographs taken in one group, with a pretty verse inscribed on the back dedicated to her.

"John! And make the rooms smaller still." "Teed says the End is Near." Cyrus H. Teed, the self-styled "Korean prophet," whose doings are familiar to readers, is still on earth.

led with white silk, worn over silk slips in place of girdle. Princess dresses in organdie or basted tucked into the waist or made with bodices entirely covered with tiny frills.

DID STRUBLE KILL HIMSELF?

Mystery of the Shepherd (Mich.) Bank May Be Solved.

Shepherd, Mich., Sept. 10.—Did Cashier Elmer E. Struble of the Farmers' bank commit suicide? Prosecuting Attorney McNamara says yes, it is said, and at the inquest, which opened Wednesday, will attempt to prove his theory correct.

To Eject Jones Island Folk.

Milwaukee, Wis., Sept. 10.—Deputy sheriffs Wednesday began the work of serving notices of ejectment on the 300 residents of Jones' island near the mouth of the Milwaukee river, in this city.

Big Reunion at Columbus.

Columbus, Ohio, Sept. 10.—The Society of the Army of West Virginia met Wednesday, Gen. W. H. Powell of Illinois in the chair. Gov. Bushnell and Mayor Bicek welcomed the veterans.

Murders a Man for a Dog.

Deadwood, S. D., Sept. 10.—William Moore, colored, and John Staley, white, quarreled over a dog. Moore secured a rifle and waited for Staley. When the latter appeared at the door of his cabin the negro shot and killed him.

Aldrich to Go to Cuba.

It is rumored that ex-Congressman Aldrich of Chicago will be appointed consul-general at Havana to succeed Gen. Lee.

Snow Falls at Butte, Mont.

Butte, Mont., Sept. 10.—Snow fell here for several hours Wednesday forenoon. The weather was quite cold, though the snow melted almost as fast as it fell.

Rich Gold Mine in Texas.

It has been definitely stated that a gold mine has been discovered within five miles of Llano, Texas, and is now being operated with large profits.

Anarchist Sentenced to Forty Years.

Harril, who shot the police chiefs in Barcelona, Spain, has been sentenced to forty years' imprisonment.

State Convention for Indianapolis.

The next state convention of the Indiana African Methodist Episcopal Church will be held at Bethel church, Indianapolis.

Police Stop the Fight.

Police interference put an end to the Tommy Ryan Kid McCreary fight in the fifth round at Syracuse, N. Y., Wednesday night. Ryan had the best of the contest.

Police Stop the Fight.

Police interference put an end to the Tommy Ryan Kid McCreary fight in the fifth round at Syracuse, N. Y., Wednesday night. Ryan had the best of the contest.

Long Time to File a Deed.

A deed executed thirty-one years ago and transferring 800 acres of land in Carroll county for \$1,000 has just been filed for record. The land is now worth between \$30,000 and \$40,000.

Bridge Bulls on Whisky Barrels.

The little village of Hartford, on the Perquimans river, in eastern North Carolina, boasts the possession of the only floating bridge, supported by air-tight whisky barrels, in the world.

Princesses in Organdie or Basted.

Princess dresses in organdie or basted tucked into the waist or made with bodices entirely covered with tiny frills.

Effective Gray Gowns of English Satin.

Effective gray gowns of English satin, wonderfully draped, with a fichu of gray chiffon caught up with a bunch of pink roses.

Light Material in Tartans of Every Kind.

Light material in tartans of every kind crosses bars and checks. Care must be exercised, however; one stout lady at Newport had on a striped gown which made her resemble the famed porpoise.

Pradžia ant 2 puslapio.

džiūwo, kad ne galima jurti ir pasėdēt ant ateinančių metų rugius ir kwieczius. Piewos iszdžiūwo, gywulius jau nuo seniai reikia nemieje maityti, kadangi jems ant lauko truksta kokto nors maisto. Gywentojai atiszkauka į randą reikalaudami maisto; gywulius priwersti pusdykiai parduoti, kadangi nėra kuom maityti. Už tai maloningas caras mēto pinigus ant priminėjimo Wokietijos ciecoriaus arba Prancuzų prezidento. Nežin-gėd todėl, kad randas ne turi kuom szepti warguolių.

|| Mieste Pargoj, Czechijos ros taplėj, atsitiko smarkios muszty-nės te p miesto walkiozų ir bedarbių darbinjū ir atkaku-iz czia isz Afrikos negrų Aszanti giminės. Susirinko pulkas apie 15000 žmonių ir pradėjo negrus erzinti: sėjaudė į jų stotkus, griebeši moterų; juodieje wis kentė. Ant galo koksi darbinjū-kas szoko prie negrų wirsziujo ir skaudžiai jam sudawė. Tas pidarė pražjā. Užgautas negrų wadowas suszaukė sīwo žmonis, kurie griebė kas botagą, kas kir-wj, kiti peilį. Nežiurint ant to-kios daugybės negrų priesziujų, jiems juodweidžiai kailį gerai su-pėrė. Ant galo atžango policija ir žandarai ir besipeszanczius isz-skirstė.

|| Sziaurinėj Prancuzijoj, netoli miestelio Vierville, gywentojus wienos farmos iszgzadino szitok-sū nepaprastas atsitikimas. Temstant, wakare, pamatė czia isz-zyk smarkią szwiegę, potam atsi-tiko smarki eksplozija, nuo ku-rios wisi langai iszbręjo ir tuo jaus potam wanduo pradėjy, apie 300 žingsnių nuo namų, pradėjo smarkiai wirti ir tai teip, kad pawito į garą ir prudas iszsyk iszdžiūwo. Pa-irudė, kad tą pra-darė nupuogę ir pradėjy meteorai (akmuo isz dangaus), kurisai prisigriebė žemės oro, pat-ai už-idegė, nupuogė, ir pradė, užwirino wandenį ir jį į gurg pawertė. Akmuo tas sweria 2000 swarų.

|| Ka'me Zlobin, Kroatijoj, pie-tinėj Austrijoj, atsitiko dideli ne-laimė. Bažnyczioj buvo mizias, ant kurių susirinko, pradėdant meč mokslą, mok-lainių moki-tiniai. Tuom tarpu užkilo deka-sis, perkunas trenkė į bažnyczjā, užmūšė wieną isz susirinkusių ant maldos, keturis gi sunkiai su-žeidė. Perkunas suskaldė bažny-czios bokstą, kur'sai negruwio ant bažnyczios ir isz dalies jį sugriowė. Sus'riakė ant upados, daugiausai mokslainių mokintiniai, persigandę praėjo weržtie-i prie durų, kur daugelis likėsi sumyniotų.

|| Isz Fair Isle, terp Orkney ir Shetland salų iszplaukė ant jurių keturi laivai su walgio produk-tais, norėdami juos parduoti plaukiantiems czia d'deliems lai-wams. Ant jurių užkilo smarki wētra ir tikt da iszplaukė su pro-duktais laivai sugrjo. Ant ry-tojū wien isz nesugrjūčių lai-wą surado; keturi kuni iszplau-kuos ant jo gulėjo jau su wieu atsžalę ir sustingę, trys gi kiti ja-rininkai buwo apmirę teip, kad isz-pradžjū ir tuos palaikė už negy-was. Kito isz prapuoličių lai-wų iki sziol nesurado.

Peterburge, biure teip wadinā-mos "bajorizkos apiekos" pra-puolė kasierius, o su juom ir 142 000 rublių pinigų. Padarius kasoj rewizijā persitikrino, kad trunkta 18000 rublių pinigais ir 121000 wisokiomis procentinėmis popiero-mis. Waikāi kasieriaus pasliko Peterburge. Porą mėnėsių prieš iszbėgimā, jis padėjo į bankā 10 000 rublių ant wardo sawo duk-ters; tuos pinigus randas dabar suareztawo. Pabėgusio kasie-riūsi iki sziol ne susekė.

|| Kaip iszeinanti Ryme laik-raszcziū paduoda, popiežius Leo-nas XIII rengia rasztą į wies ka-talikiškūs wyskupus kaslink bažnytinės muzikos, kurį dabar randi netinkawo czia bažnycziose, per daug swietiszka. Muzikališ-kos kompozicijos Mozarto ir Hay-dno ēsancziūs per garsios, todėl

jis isz bažnyczjū turi iszmesti; teipogi skripkos prie giesmių bažnycziose, kurias szjūdien cho-ruo-e didelių miestų bažnyczjū warteja, turi but isz-mestos.

|| Radomius gub., pietinėj Lenkijoj, neiszpisyktytai daug priwiso plėsziką. Neseniai wienas jų pulkas, persirūdę už rubežiniūs s'rgus, apstojo kelį ir kraustė wėžimus ir kiesznius kelį wa-ziuojanzjū, newa jieszkodami isz užrubežjū elapta gabenamų ta-worų. Tok'u budu jie sulaiķė ant kelio wieną ukinjū, iszakraustė ju wėžimėj ir wieską, ką tikt rado, teipogi pinigus iszkiesz-uiūsiū, su sawim paēmė. Potam užpuolė wėl ant wėžimo, kuriom keliawo keletas žydų; iszakraustė ž/dų kiesznius, kur radu apie 40 rublių pinigų.

|| Ant lauko kaimo Mlodzowy, Noworodonsko pawietjy, Petro-kowo gub., Lenkijoj, ap'stojo atkakę isz Austrijos czigonai. Czia nuo jų pabėgo 8 metų mergaitė, utbėgo į miestā ir papasakojo, kad jā czigonai pawogė. Mergai-tė szneka gerai lenkiszka ir sakosi, kad jos wardas Mariuka, bet prawardės nežino, kaip negal pasakyti, isz kokio jį kaimo pa-wogta ir kada jā pawogė. Tuom tarpu, kol atiszkauks tōwai, lai-ko jā powieto wirsziujkas pas sawę.

|| Mieste Plonske, Plocko gub., 22 d. Liepos szj metą, wietinėj bažnyczioj kunjgas Olszinski laikė mizias. Kada kunjgas iszkėlė kieliką, gywentojus miesto, Pi-linski, sugriebe kunjgą už ran-ky, norėdamas kieliką su wynu paweržti, bet ant pagelbos subėgo susirinkę bažnyczioj para-pijonai, sulaiķė užpuolikā ir atidawė jį policijai. Sprendžia, kad Pilinski yra beprotis.

|| Iz Paryžiaus, Prancuzijos sostapilės, raszo, kwē czia isz upės Sekwanos isztraukė kunj jaunos ir gražios moteriszkes su suska'dyta galwa. Ant jos kuno buwo iszbadyti žodžiai: "tegul gywuoj Lenkija! Mirtis iszda-wikel". Sprendžia, kad jā turėjo maskoliziski nihilistai nugalabin-ti. Kas yra negywėlė, to dar neiks nežino.

Netoli Niżnenowgorodo, ties kaimu Dubowka, susimuszė pasa-žierius garlaiwys "Carewicz" su garlaiwū "Malutka". Pasakutinis teip smarkiai sudawė Carewiczā, kad suardė to sienas. Prie to pra-žuwo keturi pasazieriai; sužestų jū d'aug. Terp prazuwusų pasa-žierjū buwo koksi wokietys, kuri-sai turėjo prie sawę daug pinigų.

|| Mieste Dettelsbach, Wokie-tijoj, užsidegė degtinės krautuwė Hellermanno Spirito bazkos ex-plio-lawo ir spiritas užsidegė ir apliejo gesintojus. Trys swisū su legė, du gi gesintojai dar gy-wi, bet nežinia ar galima bus juos nuo mirties iszgelbėti.

|| Maskol jof iszdegė miestas Lubin. Ugnis isznaikino su wir-szum 200 namų, bažnyczjā, li-gonbuti ir keletā rando namų, kuriuose tilpo w'soki urėdai. Szimtai szcimynų ugnyje pra-žudė wisus turtus, neteko nė pasto-gės.

|| Isz Szlezijos, kurią iszraiki-no ne seniai buwę twanis, ateina žinios, apie buwusius czia wěl bai-sias adras ir wētras, Wisos u-pės, kurių wandens buwo nuslu-gę, wěl pakilo. Daugelis žmo-nių likosi perkuno užmuszjū.

|| Laike wokiszkos kariaunos manewrų po Karaliaucziumi, perkunas trenkė į eilę raitelių ulanų pomeraniszko regimento; wieną kareiwj užmūšė ant wie-tos, o daugelį teip užgawo, bet tuos pasisekė atg'iwinti.

|| Keturi keliawiai norinti prisigiebt ant wirszunės kalno Pleureur, Szweicarijoj, laike smar-kios wētros, nupuolė nuo kalno į urwā 1000 pėdų gilj ir užmūszė. Bawo tai angljonyis ir ameriko-nis.

|| Netoli Weimaro, Wokietijoj, laike kariaunos manewrų, wan-

duo iszardė ant pontony padirbtā perėjimui kareiwj tiltā, per kurį tkart ejo 94 pėkzstinjū re-gimentas. Prie to kelios dezim-tyis kareiwj prigėrė.

|| Kijewe už-idegė namai, ku-riuose tilpo dideli aptiekorisz ka krautuwė; ugnis prisigr'ebė į kelonrę, kurioj bawo sukrauti eksploduojanti skystymai; czia explodawo benzina, nuo ko 15 žmonių likosi užmuszjū.

|| Mieste Montreux, netoli Ge-nevos, sugriuwio statomi bepro-czių namai. Sugriuwusios sienos užbėdė dirbanczius darbinjū; prie to 7 darbinjūi likosi ant w'etos užmuszti.

|| 7 d. Kugpjuzio i-zdegė mies-tas Lada, Mogilewo gub. Su-degė czia dwi stuczatikiszkos cerkwė, 38 namū ir 60 žydisz-ky kromų.

|| Sziaurinėj Skotlandjoj siautė smarki sniego dargana. Nieks czia ne atmena, idant teip auksti batų kada nors pasnigę.

Atsiliepinimas Worcestero, Mass. lietuwiszkos pa-rapijos komiteto.

(Atsilusta) * Paduodame dėl žinio wisų jog pas mus nuo seniai traukiai nesutikimai tarp parajis ir ku-njgo Jakszcziū. Ne-utikimus tuos pagimdė szita prieštastis: kaip tikt uždejomė parapijā ir iszrin-kome komitėtā, tai kunjgas atė mē nuo jo kunjas ir parapijos kas, o pati komitėtā, atėjū-si parapijos reikalais, iszwarė laukan. Žmonės pahowė tikęj sawo prabaszcziū.

Kun. Jakszczius pribawo p's-mus 1894 m. Mes nupirkome žemę ir 1895 m. pastatėme bažny-tėlę; už žemę užmokėjome \$1000, skolos gi liko isz wiso \$5100. Isz-pradžjū parapijonai noriai dawė pinigūs ant bažnyczios, mokoje-ju po 50c ant mėnos o, daugeli-lietuwjū isz artim sių miestelių siuntė pinigūs ant kunjgo rankų parengē reikalingas bažnyczioj daiktus; už sėdynes wisi mokoje-pasitikėdami, kad skola bus grei-cziaus užmōkėta ir kad paskui galės pradėti statymā didelės bažnyczios. Kunjgas algās ima \$65 ant mėnosio, už pagrabus po 15-25 dol., už szliubā iki \$35, krikzstā 2-10 dol., už wėlykingū nuo 1-5 dol. Wisi tie jėjimai pasilieka kunjgo kieszniuje, ka-dangi apie juos žino wien pat-sai kunjgas, o nieks daugiaus isz pa-rapijonų.

18 d. Liepos szj mētū su-szaukė parapijos mitingā ir pri-pažino, kad už sėdynes surenka po 100-125 dol. ant mėnosio; imant widutiniszkai po 110 d. iszapuola per metus \$1320. Kun-jgo alga yra 78 dol. ant me-tų. Tokiu budu turėtu likti 540 dol. ant iszmokėjimo skolos, tai per tris metus turėtu but iszmo-kėta \$1620; skolos gi turėjome 5100 dol. taigi turėtų dabar bu-ti jau tikt \$3480. Kunjgas pri-pažino, buk surinkę per kolek-tawimą per tuos tris metus \$11 366,75, o skolos dabar yra \$5290. Todėl turėtu but kas-soj \$16656,75. (Kas užliako wa-rgamistrā ir isz kokių pinigų už-laikoma pati bažnyczia? Apie tai žinia reikalinga, kadangi be to iszwadziuojamai ir rokunda iszro-do tamsi. Red.)

Daiktus, kokius žmonės pat-sitaisē, kaip antai: arnotā, k'p'p'zibintuwus, lampus ir t.t., ku-njgis užraszė, buk už juos užmo-kėjęs pinigūs. Kedziūkės, ant kurių waikai susėda, prostos, wertos daugiausai 25 dol., kunj-go gi jų wertė užraszta \$71. Nors kunjgas draudžia parapijos mitingus, wie lok wisi, pa-žinę netaisybę, susirinko ant pa-sirodawimo, 350 žmonių pasira-szė sawo wardus, iszrinko komi-tėtā, perstatė delegatus ir nu-sprendė pranzesti wyskupui apie tokj gospadorawimą ir praszy-ti kito kunjgo. Jeigu gi praszy-mo wyskupas neiszklausytū, nu-tarėme kreipties prie swietisz-kos waldžios.

{ Prez. G. Karalunas Komitetas: Kusier. A. Kupstas Sekret. J. Szaltonas

GEOGRAFIJA (Tasa)

4. Malajonyis gyvena ant salos Madagaskar, pussalio Malakkos, Sundo salų ir ant didesnės dalies salų pie-tinės dalies Didžiojo oceano iki Velykinei salai į rytus.

Paveik. 36. Malajonyis isz S. jamo.

Paveik. 37. Dajokas isz Borneo.

Oda jų kaipi purwina, plaukai lygus, ne susigarginiawę. Juos dalina dar į keletą grupų. Malajonyis yra geri ju-rininkai ir ant savo mažų lai-welių atlieka tolimas keliones; bet ant savo tėwiszkės salų, atkakus czia europiezciams, greitai nyksta.

Tikri malajonyis gyvena ant pussalio Malakkos, pakran-tėse Sijamo, ant Sundiszky sa-lų, kaip antai ant Borneo, ant Filipinų, Formozos ir Sulu sa-lų. Kapmalajonimis wadina gy-wentojus Pietinės Afrikos už-baigos; gywentojus salų pie-tinės dalies Didžiojo oceano, pa-prastai tamsenio veido, wadi-na polinezijonėmis.

5. Amerikos indijonai isz dalies panaszus į mongolus; gal but, kad jie į Amerikā kaipo mongolai isz Azijos at-kaiko ir czia, prie kitokio klimato, persikeitė per ilgus laikus į indijonus. Kalbos wienok indijonų su wisi nepanzasios ir kalbas mongoliszkos giminės tautų, todėl indijonus laiko už wisi atskirā rasā, kuri nuo tolimų sziaurių, nuo krasztų eskimosų apgyventų iki salų Ug-ninės žemės turi wisiur wienokias ypatybes. Jie trumpa-

Paveik. 38. Suozijonas

Paveik. 39. Patagonietis

galviai, turi szviesias ar tamsias raudoną odos parvū, ilgus szturkszczius, storus plaukus, storas lūpas, atsikiszi-sius bet apvalius veidų kaulus ir sulyginant mažas rankas ir kojas. Parwuoja jie savo weidā ir isz mažens spaudy-dami, perkeiczia galvos pavidalā. Senovės meksikonai ir peruwijonai buwo augstai kulturiszkaai pakile, bet nai-kindami zenklus senovės stabmeldisko tikėjimo, netikė iszpanijonyis, užkariawę tuos krasztus, isznaikino ne tikt pacziā kulturā, bet gana apszwiestā tautā pawertė wěl beveik į laukinius; nors terp jų iszplatino katalikystę, bet daugelis indijonų wisi dwasios krikzczionybės nepazysta, pasigandėdina wien pildymu bažnytinjū pareigū ir formų. Szjūdien Suvienjty Wieszpatyszciū Sziaurinės Amerikos plotuose daugumas indijonų yra tai medziotojai; susidu-rę su baltweidžiais, nyksta jie kaipo tipas, nyksta ir jų kalba. Amerikos moksliezciai labai galestauja, kad szia-

Paveik. 40. Botokudai

dien terp priauganczių indi-jonų beveik negalima pa-tikti mokantų grynai savo in-dijoniszka kalbā; paprastai jų kalboje yra jau pusė angliszky žodzių; grynai kalbantjū galima patikti tikt dar netikėtai kokj seneli, bet ne jauną. Dauge-lis indijonų Meksike, widuri-nėj Amerikoj, Peru ir Chili re-ublikose užsilma žemdarbyste, tik ir czia jų padėjimas labai sunkus. Zemiausiai kulturisz-kaai pakilė yra indijonai Pietinės Amerikos lygamū Pam-pasais wadinamū ir Brazlijos indijonai, terp kurių antai Botokudai dar walgo ir žmonių mēsą, jie ant padailinimo sawo pavidžio įkala į lūpas ir ausis isz medzio padirbtas lentutes.

6. Dravidai yra tai pirmutiniai Rytiniū Indijū gy-wentojai. Jų yra ne daug, jie likosi iszvyti atkakusių į Indijas indieczjū į kalnus. Oda jų juoda, juodi, susi-garginiawę kaip vilna minkzsti, szvelniūs plaukai, nosis pla-ti, druti žandai, storos lūpos. Kalba jų nesugimiminiawu-si su kalbomis kitų kaimynū.

Prie jų priguli: Tamuliai, Telingasai, Malabarijonys. Prie jų priguli ir didesnė dalis iszgabenamų į swetimus krasztus darbinjū kulisais wadinamų.

Paveik. 41. Tamilai Klyng isz Indijū už apes Ganguo

Paveik. 42. Kullis isz Rytiniū Indijū

7. Buszmenai ir Hotentotai gyvena Pietinėj Afrikoj ir yra tik likucziais seniaus czia gyvenusios skaitlin-gos žmonių giminės. Buszmenai mažo uglio, sudziuwę,

placziūs burnos, su atsikisziusiais žandais, odos parvū tu-ri rausvai purwina, sausu, subliuszkusjū, plaukai susigar-biniawę. Namų nė jokių ne turi ir walkiojasi isz wietos į wietā, jokio tautiszko susirizimo tarp jų nėra, gyvena tikt atskiromis szeimynomis.

Paveik. 43. Buszmenams

Paveik. 44. Hotentotai

Buszmenams giminingi yra hotentotai; oda jų gel-svai purwina, plaukai susipywę. Veidų kaulai atsikiszi-ūsi, nosis priplota, kojos, rankos laibutės, lyg iszdiuwusios.

8. Negrai gyvena sziaurinėj ir widurinėj Afrikoj; yra tai gana skaitlinga žmonių rasa. Jie ilgagalviai,

Paveik. 45. Sudano negras

Paveik. 46. Kafra Zulu isz Natalius

Paveik. 47. Kafra wadowas

oda jų juoda, szvelni, plau-kai juodi, nesugarginiawę kaip vilna. Kakta siaura, nosis trumpa, apaczioj lyg perskelta, pecziai ilgi, rankos trumpos, kojos placziūs. Ku-nas jų iszduoda negardų kwapą.

Paveik. 48. Subijonys

Sudano negrai, gyvenanti į pietus nuo Sacharos tiry, turi labai tamsiā, beveik wisi juodą odos parvū; dar toliaus į pietus gywe-nanti kafrai turi odos parvū tru-pūtj szviesesnę, lūpos jų mažias iszwerstos negu Sudano negrų.

Paveik. 49. Vidurzemine arba Kaukaziszka rasa

9. Vidurzemine arba Kaukaziszka rasa gyvena isz-pradžjū pietwakinėj Azijos dalyj, sziaurinėj Afrikoj ir Europoj, iszskyrstė wėlians po wias masų žemės dale; žmonės tos rasos wisiur pastajo ponais. Prigulinti į tą rasā yra widutinalgalviai, kakta jų augsta, paprastai apvali. Akys didelės, nosis graži, proporcionalizska, lūpos ma-zos, dantys stacziai isodyti zan-duose, minkzsti lygus arba tru-pūtj susigarginiawę plaukai; odos parva-baltai raudona, gywentojų pietiniū krasztų tam-sesni, barzda tanki. Prie tos rasos priskaito tris tautų gim-i-nes.

Paveik. 50. Semitai

a) Chamitai gyvena, sziau-rinėj Afrikoj iki Sudani į pietus, rytiniuose krasztuose sie-kia jų apgyventos wietos iki ek-watoriaus. Priguli czia: berbė-rai, fellahai Egipte, szjūdien su arabais susimaiszė, tamios parvos nubijonyis, juodi somalijonys rytiniū Afrikos pa-kraniczjū.

Paveik. 51. Arabas

b) Semitai; czia priguli arabai, gywentojai Sirijos ir iszsiplatinę po wisā žemę žydi.

Paveik. 52. Indogermanai

c) Indogermanai; czia priguli Azijoj: armeniezciai, persijonyis, afganai, indiecziai (ne indijonai); Europoj: wisi slawai, tautos romaniszkos kilmės (italijonai, pran-cuzai, iszpanijonyis ir t. t.), celtai (bretonai, airiai, sko-

tai), germanai (wokiecziai, szwedai, angljonyis ir t. t.); wisiwos tautos, kurios iszsiplatino po Amerikā, Australijā, ir Pietinę Afrikā. Prie jų ir mes lietuwiai rytuline.

(Toliaus bus)

Tauku ir wasko medžiak.

Pragydisiusis L. Krasztis, "Revas Coloni-le", aprašo apie wienų medžių waisę, augančią p...
pneumoziszkio waldybose widurius Afiko ir Gayanoj, petinėj Amerikoj. Mešlai tie mokslieškai wadinami: Myristicia Surinamensis arba Guya woidir ir "Myristicia Kamba, woidirinėj Afeko. Danda jie toki j u lijų, kaip ir gywulų lajus, todėl praminę juos steatin medžiais. Yra jų keletas atmainų, bet wai pruguli j ta paciaž augmenų giminių. Waisius jų žmogaus galwos dūmo, tūr sawyje skūda, kurios dang to lėjus išduoda. Pagal Holstą, kiekwieno toio medžio waisiaus skūdas išduoda po 1-1 swaru taukų, kurie wisame panesius j pprastą liųj ir eina ant dirbimo žwakų. Medis patosi yra rauswos ir tinka staliaroms ant wosok ir isdibimų.
Apert sątų duodanciu lajų medų yra kita waisė duodanti melgą panaszę i biez u waskų. Daugelis atmainų tie medų aga krasztuose prie Himalajų kalnų, szaurinė Indijoje, Chiniečių kraszte ir Japonijoje. Wien j z tok u j mainų, wuganzjų Nepaulije. Himalajų kaluose, wadinami Myrica cerifera, wipratiūne prie Europos klimato woskzi sudaunai ir j ja jau galima rasti daugelį rodų Wokietijoj. Medis tai ne didelis, w'wos d'đamo, waisius teip didelis kaip ir slywa. Ant gwimo wazsko, waisių tu wiriina wande wj j be wiriūnant, ant werdancio wandejus pawirsziaus renkai waszkas, kuri tikt wugrieiti reikia ir daryti iz jo žwakes, kurios w'kwuon neiskira nuo tik rų waskūnių.

Naujausi isradimai.

Baltimorej kę tikt atibuwo, warstoto use "Columbia Iron Works", iszbandymas powandeni nio laivo, primamo "Argonaut". Iszradėjas to naujo laivo yra inžinierius Simon Lake. Tuom skiriamis szites laiwos nuo neseniai iszauilyto tuose jau warstoto use pawandautio Liwo padirbto Holando, k d sz tas nepaskirtas karės rekulams, bet paskirtas ant moksliškų tirniejimų jorių duk no, tekėjimui, teipogi ant pagulimo psekendus laiwų. Isz krasz u pritaistyti trys ratai, kurie waro laiwą prszakin. Waranti paj eza yra elektrika ir ga zolinė maszina, katą nori, tę gal waziuontj wartoti. Prie bandawonių naujis Lakes la'was ant pawirsziaus plaukė su greituom 8 mylių per walandą, po wande uin gi pawarė 5 mylias per tok j u lauką. Li'was tas turi 36 pėlas ilgio ir 9 pėdas pločio. Maszina jo turi 30 arklių paj ega.

FATHER KOENIG'S NERVE TONIC. 3 metus kentėjau. KONTROLA...
KONTROLA ANTI-NEURALGIA...
KONTROLA ANTI-NEURALGIA...
KONTROLA ANTI-NEURALGIA...

Antros Puikios Dowanos "Lietuvos" Skaitytojams.

Pagarindami dowanos angliszko laikračio "The National Recorder", užitemy jome, kad nedaug lietuwių randa, kurie galės padaryti angliszko kalboje reikalinga žodžių surasą, idant laimėti pastulintas dowanas; deltoji mes iz sawo pusės pasykrėme antras, nors mažesnes, bet lengwiau įėjimas, dowanas.
"Lietuva" paswente iszdownanti sawo skaitytojams \$160.00.
Pirma dowana Pinigus... \$75.00.
Antra dowana Pinigus... \$25.00.
O 20 dowanu Knygomis, po \$3.00 kiekwiena... \$60.00.
Wiso bus iszdawanota... \$160.00.

NAUDOKITES! PUKIOS DOWANOS IKI SZIOL NEGIRDETOS.

Kurias "Lietuvos" redakcija iszderėjo del sawo skaitytoju per ypatinga sutarime su garsinga Wedderburno Kompanija.
Idant padanginti sawo skaitytojus ir duoti jiems progą ant iszrajymis brangių dowanų, "Lietuvos" redakcija susitare su redakcija angliszko laikras zio The National Recorder, pasiulyti skaitytojams brangias dowanas susidencianz isz \$7,300.00.
Laikrasztie The National Recorder, įpatinąj ušlirma apraszymais naujausiu moksliu iszradimū ir nauju iszmišu, u teipogi padeda iszradzimas ingyti patentus ant ju iszradimū; delto gi idant dar labiau pagręsti ir pasiekti wisus wisu luomu ir tautu žmones, užmane didelį Kontesta wirsz wintu dowanu.

Wietines Žinios.

Kokai Tesmann, gywenintis po nr. 1319 A-hland ave., užimant's iszwaizėjimu ledo, apw-ikszecioj'awo gimimo diegų kurių w'kwieciai apwkwieczioja wis da iszkilmingai. Iszwaizėwus Tesmanni j d'rbę, jo pati pawiruszė kwietkonis stala, padėjo ant jo aukšnij lakrodėj, kuį wupirko wyrai kaipo dowang. Paskui pristamė lową prie darų, at igalė ir laukė wyro pameriant. Isz'rdaisi ant trepų žingsnius, pagriebė peilį ir perdūrė juom sau krutinę. Wyrš rado kraują boloj gulinęj sawo paciaž juo spmirusij; tuojas pawiszkė gydyt ja, kurisai nusprendė, kad sužeidimai labai pawojingij, bet wisgi gal pasiseks nau mirties ja iszgelbėti. Prie žstis pasidromiškai nežinoma, bet sprendžia, kad patudžė tutej j gauti proto sumaiszypa.

Iszdirbystė wisokuose žemės krasztuose.

Darbo departamentas, Was shngtone, apgarmino žnias apie iszdirbystę wosokuose musų žemės krasztuose. Pagal tas žnias, pagal werte wisų per metus pridurbų iszdirbimū, pirmą wietą užima Sweniytos Wieszpoutystės Szianriusis Amerikos, kurios per metus padirbo wisokių iszdirbimū už \$7000000000. Antą wietą užima D'đej Britanija, kuri per metus parengia wisokių iszdirbimū už \$1000000000, toliaus e'na Wokietija, kurios iszdirbimai weri \$3915000000, Prancuzija p'dirbi iszdirbimū už \$2245000000, Maskolija už \$1815000000, Australija ir Wengzija už \$1625000000, Italija už \$6050000000, Belgija už \$5100000000, Szweicarija už \$1600000000.

Mediniai namai po nr. 44 ant Belle Plaine ave.

Mediniai namai po nr. 44 ant Belle Plaine ave. Juo e gyweno Witalis Bathe su sawo szeimyną. Bathe teip sunkiai apdėgė, kad gydytoj j aleksijony ligonabecioj, kur likosi nugabentas, nepa-itiki ji nu- mirties isgelbėti. Pati jo nuosza-gzezio gawo proto sumaiszypa. Uguis mat žgimė unktj, namų kelno rėj. Bathe ir jo pati gulejo ant wirszutinij lubų. Frikėte juos atkakė ugnagesiai dar j laiką ir iszwedė ant u'wezios. Bathe wienok norėjo kę ten iszdegancius kelno rės iznezi, bet wos a'id-rė duris, ant syk iszsmuszė liepsna, apdegrino jo wietą ir uždegė drabužius. Kol įstengė ju s užgesinti, bathe baisiai apkepė, nuo ko, kaip sprendžia, turės mirti.

Wienome kambaryj hotelio "Royal Ludging House"

Wienome kambaryj hotelio "Royal Ludging House" po nr. 308 State str., rado ne gwyw Ludwiką Jordana, turtingą prekėj, ja izz Ciucinatti, On. Pinigų prie jo ne buwo nė cento, rado tikt depozitų knęžutę "Market National banko" ant \$57. Skum dėsi jis, kad yra ne sweiku, bet dėl neturėj no pinigų, nusikreipė prie gydytojus. Pasauktas. te gnyfu, akako eza jo brolis ir tsai pasakoja, kad welion's turėjo daug pinigų iszwaiziuodams isz Cincinnati. Atkako jis j Chicago, norėdamas eza parduoti koki sawo iszradimū už kuri jam sulė 750000 dol. Nežinia iki sziol ar jos nusžudė, ar kas nors j j nužudė.

Chicago prisakintojų sude traukiasi dabar garsi prowa

Chicago prisakintojų sude traukiasi dabar garsi prowa wokiezio deszrų drbtuwės sawiniko, Luertgero, w'klyto už nu žudynų pecizios. Kurios kung paskui sutarpino katle ir padarė deszras. Luertger užigywė, kad tai neteisybė, nors liudytojai j apskundžia, isz tokių ap-kund nu jis juokians ir sako, k d sawo laike wiskus iszawia skūdas. Jeigu wienok j pati butų gywa, tai butų jg suradę, arba patosi Luertger butų jau pasakę, kur j yra, tuom tarpu j prašawo ir nežyrant ant wisokių pasakojimų, niekur jos nerado.

Kaslink gi pajogios wisokių prie darbo wartojimų maszinų.

Kaslink gi pajogios wisokių prie darbo wartojimų maszinų, ir ta ne Amerika pirmut ne užima wietą. Paj ega wisų maszynų Amerika įgyi yra p'j ega 1800 000 arklių. Didėsės Britanijos maszynų paj ega yra 12000000 arklių, Wokietijos 9000000, Prancuzijos 5000000, Austrijos-Wengrijos ir Maskolijos po 2500000, Belgijos 1000000 arklių.

Kaslink gi pajogios wisokių prie darbo wartojimų maszinų.

Kaslink gi pajogios wisokių prie darbo wartojimų maszinų, ir ta ne Amerika pirmut ne užima wietą. Paj ega wisų maszynų Amerika įgyi yra p'j ega 1800 000 arklių. Didėsės Britanijos maszynų paj ega yra 12000000 arklių, Wokietijos 9000000, Prancuzijos 5000000, Austrijos-Wengrijos ir Maskolijos po 2500000, Belgijos 1000000 arklių.

Chicago prisakintojų sude traukiasi dabar garsi prowa

Chicago prisakintojų sude traukiasi dabar garsi prowa wokiezio deszrų drbtuwės sawiniko, Luertgero, w'klyto už nu žudynų pecizios. Kurios kung paskui sutarpino katle ir padarė deszras. Luertger užigywė, kad tai neteisybė, nors liudytojai j apskundžia, isz tokių ap-kund nu jis juokians ir sako, k d sawo laike wiskus iszawia skūdas. Jeigu wienok j pati butų gywa, tai butų jg suradę, arba patosi Luertger butų jau pasakę, kur j yra, tuom tarpu j prašawo ir nežyrant ant wisokių pasakojimų, niekur jos nerado.

Kaslink gi pajogios wisokių prie darbo wartojimų maszinų.

Kaslink gi pajogios wisokių prie darbo wartojimų maszinų, ir ta ne Amerika pirmut ne užima wietą. Paj ega wisų maszynų Amerika įgyi yra p'j ega 1800 000 arklių. Didėsės Britanijos maszynų paj ega yra 12000000 arklių, Wokietijos 9000000, Prancuzijos 5000000, Austrijos-Wengrijos ir Maskolijos po 2500000, Belgijos 1000000 arklių.

DYKAI

Das klekwasius weringę knygnę...
Das klekwasius weringę knygnę...
Das klekwasius weringę knygnę...

Koenig Med. Co. Chicago, Ill.

Antiseptikus galina gauti benzok su gydymu...
Dideles bonkas po \$1.75, 6 bonkas už \$9.

Pajieszkojimai.

Pajieszkau sawo tikro brolio, Andriaus A wipolės, isz Suwakių gab., Marijampolės paw., Jiewaraw gab. Isody kalmo. Teiksis atszaukti ant szio adreso: Andr. Awizienius, 605 S. 3rd Str., Philadelphia, Pa.

Pajieszkojimai.

Pajieszkau sawo tikro brolio, Andriaus A wipolės, isz Suwakių gab., Marijampolės paw., Jiewaraw gab. Isody kalmo. Teiksis atszaukti ant szio adreso: Andr. Awizienius, 605 S. 3rd Str., Philadelphia, Pa.

Pajieszkau sawo draugų: Jurgio Balcziaus isz Zogelij kaimo, Petro Baknauko ir Wino Baknauko isz Kapiniszkių kaimo ir Hipolito Kazelwicziaus, isz Wiecewų kaimo, wis iz Wiliuau gab., Trakų paw., Merkinės walsz. Jie patys, ar kas kits, teiksis duoti žiną ant szio adreso: Mike Petralls, 7 School Str., Nashua, N. H.

Paszwentiniimas Lietuw. baiznyces East St. Louis Ill.

Paszwentiniimas lietuwi-zkos baiznyces po wardu Nekalto Praszidėjimo Paeleš Szwenzec'ansios (Lourdo) East St. Louis Ill. atszibus 12 d. Rugėjo szij metų 8j walandą priesz pietus. Ant iszkilmij pribus teipogi Jo M. K. Wypuskas, daugelis kunigų ir kaimynų. Wis i muzika eis pasitikiti atkeliawų w'wypukų. Ant ty iszkilmij užpraszu wisus aplinkinias lietuwis ir lietuwaites.

Prabaszecius E. St. Louis, Ill. lietuwiszkos parapijos KUB. JUOZAPAS SERWETKA.

Atszisweikinimas.

Worcester, Mass., Rugg. 31, 97. Kėtwirtoj dievoj Rugsėjo ap'le džia Ameriką ir iszwaiziuoj j sawo tiewęj Lietuvą. Deltoji atszisweikinis su godotina "Lietuvos" rėdyte ir sunezia szirdingiausj acziu už Ju-ų garbingų laikraszj "Lietuva", kuris per puspenktų metų penėjo mang dwaszisku penu, rodydamas kel j teisybės ir apzwietimo. Teipogi atszisweikinis su wisais lietuwišais draugais ir pažystamais, o labiau-čiai su Sz. Kazimiro draugyste Worcestero, welydamas wisiemkuo geriausiois kloties. Su guodone.

ANTANAS RYNKEWICZE.

Antras Metinis Balius!

Chicago, nedėlioj, 26 Rugėjo. 1897, krsiwij Dr-tė D. L. K. Wituto turės sawo antrą metinį balių, salėje Sz. Jurgio parapij's, ant 33ezios ul. arti Auburn ave. Praszidės 5 walandą wakare. Į ženza wyro su pana 25c. Wisais lietuwišais ir lietuwaites szirdingai užkwiecia u'silankyti. KOMITETAS. (18 ir 25 Sep.)

Geras Salinuas ant pardawimo.

Forest City, Pa. pardsiduoda pigiai labai geras salinuas, salė dėl szokių, balių ir mitingų ir podrang gyvenami ruma. Stowi ant geriausio trakto, prie pat D. H. dypo. Kas nori įgyt gęp sawo bizni, tegul atszaukia prie sawiniko. PETER WALSH, FOREST CITY, Pa. (18-9)

Mitingas.

Sabtoj, 11 Rugėjo, 8 walandą wakare, salėje Bilinsko, kertė Laurel ir 33ezios ul., Liet.Republ. Susiwienyjimas laikys sawo mitingą, ant kurio delegatū isz wisų liet. klubų u' užpraszioti pribu- ti. P. J. JONAITIS, p'wez.

Laiskai ant paczto.

55 Andriukis u Jan 190 Moreslakowski T. 72 Bogalis Emanuel 102 M-rwiczew Ab 90 Deputowicz Alex 107 Mikaszewicz Sigmant 90 P'rozszalka A. 170 Kuz-wski Franz 102 Gagnis Jakob 175 Oskai 115 Jabowski Andre 180 P'ungo Kertimie 116 Januszewicz M. 182 P'rutnicki Beata 118 Jenerowicz Thom. 185 Benacki Jakob 119 Jozas Louis 186 Bondowska A. 120 Kariwicz Franz 200 Simon Sabina 124 Kulak K. J. 201 Simon Sabina 125 Kowalski Jan 205 Sokolowski Antoni 140 K. isa Antonine 208 Sotolowitz D. 144 Lalscha A. 210 Sals R. 151 Le-wickowicz A. 218 Tschirki Joseph 152 L-winowa Potier 221 Wigas John 158 Metwask W. 222 Wytwowicz Josef 159 Wietziar Kazimie. 225 Wietziar Kazimie.

Reikalingas yra wienas geras wyras už agentų prie "Lietuvos" nieste Chicagoj.

BANDY CATHARTIC PASCARETS CURE CONSTIPATION. REGULATE THE LIVER. ALL DRUGGISTS. ABSOLUTELY GUARANTEED to cure any case of constipation.

Geriausis lietuwiškai-lenkiszka Aptieka Juozo Leszczynsko, pu nr. 3315 Laurel st., kuri užlaiko geriausius gydylkas czionykszczias ir isz Europos ir teisingiaus iszpidio receptus, o prekes pigesnes kaip kitur.

Aptieka

Geriausis lietuwiškai-lenkiszka Aptieka Juozo Leszczynsko, pu nr. 3315 Laurel st., kuri užlaiko geriausius gydylkas czionykszczias ir isz Europos ir teisingiaus iszpidio receptus, o prekes pigesnes kaip kitur. Aptiekoje randasi D-ras pone Marija Dowlanski, ir ketwergais nuo 12 iki 2 walandi u-widurinio, o D-ras W. Satekwiczius randsi kodname laike. Ant pareikalawimo gali paszaukie in aptieka per telefona kiekwiem daktara, koky kis nori ir koznųj walandoje. Teipogi ant pareikalawimo iszsiunczeme wyairias gydylkas wisur, atsakome laiszkus wyairiose kalbose ir gydome ly gas per laiszkus. Telefonas Yard 709.

Antras metinis balius.

Dr-tė Sz. Juozapo isz Melros Park, Ill. laikys sawo antrą metinį balių Sabtoj, 11 Rugėjo (September) 1897, Czekiszkoj salėje, po nr. 585-587 Centre ave., kertė 18ios ul. Chicagoj, ant kurio gresijs puiki muzika, bus szoki ni ir kitos grauzios zabawas. Deltoji szirdingai užkwiecia wisus lietuwis ir lietuwaites atszilankyti. Balius praszidės 8 walandą wakare. Įženza wyro su motere 25c. Užpraszo KOMITETAS.

Juokai.

SZIALUCIUS IR JO MOKINTINIS. Sz'auczius siunzcia sawo mokintinj parneszi alaus, bet pinigų ne duoda. — O pinigų, meister, ne duo site? — klausia mokininis. — Parneszi alų už pinigų, tai ir kwilias mokės, bet parneszi tie pinigų tik iszmintingas pa taikys. Waikinas pėmė uzbouą, iszėjo ir po walandą sug'jęs, pastatė ant stalo. — Gerkite, meister, — pasakė. — Kę gi gersiu, kad eza nieko u'ėr? — Gerti isz pilno u'ono, tai ir kwilias mokės, bet prijiti alaus isz tuszawo, tai tik labai iszmintingas mokės—atsakė wai kinas. Dr. Marija Dowiat, Lietuwe. Paeinanti isz Kauno Gubernijos. 838 W. 18th Str. Pirmia licenzia adyone: nuo 9 iki 12 priusz piet ir nuo 6 wakare. Telefonas: Central 7.

Pirmutinis Lietuwiszkas Salinuas LIUDWIKO NAWIKO, Spring Valley, Illinois.

ant kertes imos ir Spalding ul. Užlaiko geriausius grymus: szaltia Alu, seniausius Amelkos, Likerikus ir kwepenczius Cig' ruz. Užaniko Un jos Alu, stikli i dideli Užkwiecia wisus atszilankyti. (17-1)

HILLE'S FOTOGRAFAS, 3452 S. Halsted ul.

Nujima puikias Fotografijas, už tuzina tikrai \$2.00. Ad waweli ir kitosze reikais nujima Fotogra fijas koptis asaz.

Ant pardawimo labai pigiai, puiki Gro-ėnė ir Bucerzė, lietuwiszkoje apyzardoje, geras biznis dėl lietuwiu, pardsiduoda su wisais daiktais. Priežastis pardawimo—szwedi. wims sawiniko j kita miestą. Norinti pirkti tegul atszilauka j "Lietuvos" rėdyje.

Wanted—An Idea. Who can think of some simple thing to patent? Protect your ideas, they may be worth. Write JOHN WEDDERBURN & CO., Patent Attor neys, Washington, D. C. for their \$1.00 price offer, and see list of one thousand inventions wanted.

\$7,300 bus iszdawanota.

The National Recorder ingijo praklinu warda terp moksliszku ir pr amones laikraszciu. Jis turi tukstanczius skaitytoju kiekwienoje walsijoje, kiekwiename mieste ir kaimelyje, bet jis nori ir daugiaus. Ne wienoj szalyje žmones nera teip palinke ant wisoku iszradimū, kaip pas bus Wiswentyose Walsijoje. The National Recorder yra dideliu pagelbiniu del wisu iszmišincziu ir wisados apszczial žinū paduoda apie naujus iszradimus ir juos aprašo. Idant padidinti sawo skaitytoju skaičiu ant kokios pusės milijono per kelis menesius Recorder uzmane iszadinti dideles dowanas daugbeje y-patū, kurios pasirodys gabesnesi ir prakinesnesi. Kontestas iszsaibaigs 1 d. Lapkričio (November) 1897 m. Dowanu paskrimu užima praklinus tiesos wyrai, terp kurių yra ir 3 žinomiesi senarjai kongresso. Augsztas wardas tu wyru gwarantuoja ju nusprendimo teisinguma.

Sztai tos dowanos:

- Tukstantiu doliaru aukstu... \$1000
Kellone po Europa... 600
Kellone in Kalifornia, Mexico... 400
Penkios dowanos po du szimtu dol. aukstu... 1000
Kiszanti ant wientu metu už moksla kokioje nors Amerikos kolegijoje ar mokslineje... 200
Deszintis dodowanu po szimtu dol. aukstu... 1000
Pukios portafijonas brangiawio medžio u dyka pristatytas... 500
Szimtas dowanu po deszintis dol. aukstu... 1000
Deszintis szimtdoliariniu dwiraczin (bicykliu)... 1000
Septynes-deszintis dowanu po penkis dol. aukstu... 350
Szimtas dwideszintis penkios dowanos po du dol. sidabru... 250

Trys szimtai dwideszintis penkios dowanos kasztuojanczius \$7,300.

Budas, kaip ingyti wiena iz tu dowanu, labai prastas. Wisas tau darbas — perskaites tris eza padotes žodžius "Patent Attorney Wedderburn" suskaites ir gerai iszdejos literas tuose žodžiuose, sudaryk knodaugiansial žodžių (anglizkiai) isz tu literų; kiekwiens litera žodže turi tiek syk buti, kiek syk j yra tuose trijuose žodžiuose (Patent Attorney Wedderburn). Užduodame darba isz tu žodžių litera sudaryti wisokus žodžius, norėdami per tai pagarsinti wisor Wedderburn'o kompanija, kad wisi žinotu, jog iszradus ka naujo, reikia kreiptis prie tos kompanijos, nes ji lengwiau iszi parupins patenta ant iszradimo.

Wedderburn & Co., apart augszciaus paminėtu dowanu, prizada iszmoketi dar \$300 aukstu tam, kuris gaus pirmą piną (dowaną). Tęgi tas, kurs pristis dangiausiai žodžiū, gaus \$1500 aukstu, kitas dowanas gaus pailinti kiti isz pristatus žodžių skaičium. Idant ingyti tiesa imti dalywumą szitime konteste, ne reikia jokios extra mokeszies, tik užmokekti už metus pennererata už "Lietuva" ir THE NATIONAL RECORDER, wiso labo \$2.50.

Apturėje tuos pinigus, mes prisimeme kiekwiens užimokėjimas tam tikra paliudijima (certifiate) su wisais paasziklinamais apie kontesta ir regulas, kaip padaryti žodžių surasą. Wardai wisu laimėjusių dowanas bus apgarstyti "National Recorderyje"; "Lietuwj" gi paminimes wisus lietuwis, kuriems pailsėks laimėti dowanas szimto konteste.

Pinigus siunzite ant adreso: A. OLSZEWSKIS, 924 33rd St., CHICAGO, ILL.

N. L. PIOTROWSKI, Adwokat asgzstesniu sudu ir Notary Public. Ofisas: 84 La Salle St., Ruimas 620. Gywenimas: 199 Augusta St. arti Ashland Ave.

Atlieka prowas wisuose suduose, iszdirba wiesokius r'piteras — dokumentus, o labiaušie užima prowas isz užeidimū ir užmuzzima geležinkeliu, fabrikuose ir t.t. Kiekwiens turintis koki reikalą, tegul pirminu sie pas j yodos pasilauks. Gali susizneket lenkiszka.

Ben. Hatowskis. 627 S. Canal Ste Judd, Chicago, Il.

Dirba, taiso ir parduoda: LA IKROZLIUS, LAIKRODELIIUS Lencigėlius, Ziedus, Spilkas, auskarus ir teip toliau.

Kas nori gali gaut puikių "Gold Fielled", 14-ko Karatų, ant 15 skmenų, su tikrais Elgino w iduriais laikrodėj nuo \$17 ik. \$30 ant iszmokeszios, mokedamas tik po wieną colerą ant nedles.

Kas tuk ko reikalawote ateikite pas mane pirksite wisą pigiau kaip kitur.

Ziegorela czistymas 50c. Sprendzyna 50c. Styklas ir skazupkos 10c Szlubinej ziedej 56 ir 72 prabos nuo \$3 iki \$6. Sidabrinu "Elgin" ziegorela \$7.00. Wyska garantawo ant metu.

Maika: Gud Morning, Mister. Frenk: Na kaip eina, Maikė? Maika: Kaip kas eina, teip ir tu eina, bet sztai mano laikrodžitis tai wis eina, kaip inžinas.

Frenk: Al, al koks grauzis! Na kur jį pirka? Maika: Sy, Mister! Ar tu tik sziadiena isz kontres, kad dar neziūni apel Kelpsch, Noreiko & Co., kurie turi geriausius saworus del lietuwiu.

Frenk: No brolaw, kurtas tai dar ne esu. Beceza! Ir jau ne nuw wieno girdeju, kad žmoni j diaugiansi su dolka's pirktais nuo Kelpsch, Noreiko & Co. Jura metu atgal ir asz norėjau pirkt nuo ju laikrodėj, bet, posimtia pigkie, darbo kaip nebawo, teip nebawo. Bet sztai jau pradėjome geriau dirbt, ir nors ant byro ne cento neliku, užsiorderiuosi ant pedes wiena isz tu auksu kwietkonihs, tai subytis lazwelij. Nauja kataloga gawau. Raszkyr ir tu po adresu: Kelpsch, Noreiko & Co., 56 Fifth Ave., Chicago, Ill., o gausi dykai.

Maika: Ne toks bonas tu esi, kaip tu mislyji, taigi asz jau jį parsineziau wakar isz paczto, ta nauja lietuwiszka kataloga. Nesakciauju j dar, nes wai kai skaitysiu, reikss san koky leticigely pasiraukt.

Frenk: Na asz dar ir žiedus ušdoriuosiu, tai kaip merguzelis pamatys, tai asz ju fratsingit negalesiu. Gud bal, Maikė, eisiu namon.

Maika: Gud bal, gud bai. Priszinsk sawardone, o gausi dykai nauja didziawis lietuwiszka kataloga swiete.

Adresnokite teip: Kelpsch, Noreiko & Co. 56 Fifth Ave., CHICAGO, ILL.

